TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2005. gada 15. februārī *

Lieta C-12/03 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 49. pantam, ko 2003. gada 8. janvārī iesniedza

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv M. Petits [*M. Petite*], A. Velans [*A. Whelan*] un P. Helstrēms [*P. Hellström*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otrs lietas dalībnieks —

Tetra Laval BV, Amsterdama (Nīderlande), ko pārstāv A. Vandenkastēle [*A. Vandencasteele*], D. Velbruks [*D. Waelbroeck*] un M. Džonsons [*M. Johnsson*], *avocats*, kā arī A. Vaitbrehts [*A. Weitbrecht*] un S. Felkers [*S. Völcker*], *Rechtsanwälte*,

prasītāja pirmajā instancē.

* Tiesvedības valoda — angļu.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja pienākumu izpildītājs un pirmās palātas priekšsēdētājs P. Janns [*P. Jann*], palātas priekšsēdētāji K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*] un A. Ross [*A. Rosas*] (referents), tiesneši K. Gulmans [*C. Gulmann*], Ž. P. Puisošē [*J.-P. Puissochet*], R. Šintgens [*R. Schintgen*], N. Kolnerika [*N. Colneric*], S. fon Bārs [*S. von Bahr*] un H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*],

ģenerāladvokāts A. Ticano [*A. Tizzano*],
sekretāre L. Hjūleta [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2004. gada 27. janvārī,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus tiesas sēdē 2004. gada 25. maijā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Savā apelācijas sūdzībā Eiropas Kopienu Komisija lūdz atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2002. gada 25. oktobra spriedumu lietā *Tetra Laval*/Komisija (T-5/02, *Recueil*, II-4381. lpp., turpmāk tekstā — "pārsūdzētais spriedums"), ar kuru Pirmās instances tiesa atcēla Komisijas 2001. gada 30. oktobra lēmumu 2004/124/EK, atzīstot koncentrāciju par nesaderīgu ar kopējo tirgu un EEZ līgumu (Lieta Nr. COMP/M. 2416 — *Tetra Laval/Sidel*, OV 2004, L 43, 13. lpp., turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums").

Regula (EEK) Nr. 4064/89

2 2. pants Padomes 1989. gada 21. decembra Regulā (EEK) Nr. 4064/89 par uzņēmumu koncentrācijas kontroli (OV L 395, 1. lpp., un labojums OV 1990, L 257, 13. lpp.), kas grozīta ar Padomes 1997. gada 30. jūnija Regulu (EK) Nr. 1310/97 (OV L 180, 1. lpp., turpmāk tekstā — "Regula"), nosaka:

"1. Koncentrācijas, uz kurām attiecas šī regula, vērtē saskaņā ar šādiem noteikumiem, lai noteiktu, vai tās ir vai nav saderīgas ar kopējo tirgu.

Veicot novērtējumu, Komisija ņem vērā:

a) nepieciešamību saglabāt un attīstīt efektīvu konkurenci kopējā tirgū, ņemot vērā cita starpā arī visu iesaistīto tirgu struktūru un faktisko vai potenciālo konkurenci no uzņēmumiem, kas atrodas vai nu Kopienā vai ārpus tās;

b) iesaistīto uzņēmumu tirgus pozīciju un to ekonomisko un finansiālo potenciālu, piegādātājiem un lietotājiem pieejamās alternatīvas, viņu piekļūšanu piegādātājiem vai tirgiem, juridiskus vai citus šķēršļus iekļūšanai tirgū, attiecīgo preču un pakalpojumu piedāvājuma un pieprasījuma tendences, starpnieku un gala patērētāju intereses un tehniskā un ekonomiskā progresa attīstību, ar noteikumu, ka tā ir patērētāju labā un nerada šķēršļus konkurencei.

2. Koncentrācija, kas nerada vai nenostiprina dominējošo stāvokli, kura rezultātā kopējā tirgū vai ievērojamā tā daļā tiktu būtiski traucēta efektīva konkurence, ir atzīstama par saderīgu ar kopējo tirgu.

3. Koncentrācija, kas rada vai nostiprina dominējošo stāvokli, kura rezultātā kopējā tirgū vai ievērojamā tā daļā tiktu būtiski traucēta efektīva konkurence, ir atzīstama par nesaderīgu ar kopējo tirgu.

[..]."

Apstrīdētais lēmums

3 No apstrīdētā lēmuma izriet, ka šķidrās pārtikas iepakošanai tiek izmantoti četru veidu iepakojumi: kartona un plastmasas iepakojums (polietilēna tereftalāta (*polyéthylène téréphtalate*) materiāls, turpmāk tekstā — "PET", vai arī augsta blīvuma polietilēna (*polyéthylène à haute densité*) materiāls, turpmāk tekstā — "ABP"), skārda bundžas un stikla iepakojums. Izmantoto produkcijas iepakojuma tipu nosaka vairāki faktori. Šajā ziņā būtiski elementi ir produkcijas tehnoloģiskās īpatnības, iepakojuma materiāls un ar iepakojuma tehniku saistītie faktori.

4 Apstrīdētais lēmums it īpaši pievēršas tā sauktajiem "jutīgajiem" produktiem. Tie ietver pienu un šķidros piena produktus (turpmāk tekstā — "ŠPP"), augļu sulas un nektārus, aromatizētos augļu negāzētos dzērienus (turpmāk tekstā — "AANDZ"), tējas un kafijas dzērienus. Atbilstoši gadījumam šie produkti ir jāaizsargā pret gaismu, kā piens, vai pret skābekli, kā augļu sulas un — mazākā mērā — AANDZ, kā

arī tējas un kafijas dzērieni. Tā kā PET sastāv no porainiem sveķiem, caur ko spēj izkļūt skābeklis un gaisma, tas ir mazāk piemērots šādu produktu [iepakošanai] nekā kartons. Tomēr tiek īstenoti tehnoloģiski pētījumi par tā saucamo "barjeras" apstrādi, proti, tehnoloģiju, kas sniedz iespēju nodrošināt aizsardzību pret skābekli un gaismu.

5 Tāpat iepakojuma veida izvēlē būtisks faktors ir tajā izmantotā tehnoloģija. Daži produkti, kuros ir skābe — tādi kā piens un augļu sulas, — faktiski ir vai nu jāiepako aseptiskos apstākļos, vai arī ir jāizplata atdzesētā veidā. No lietas materiāliem izriet, ka šāda veida produkcijas iepakošana kartonā sniedz labāku iespēju saglabāt aseptisku vidi, jo attiecīgo šķidro pārtiku ražojošais uzņēmums iepakošanas operāciju veic vienā paņēmienā. Lielākoties šādam uzņēmumam ir integrēta iepakošanas līnija. Tas iegādājas kartona ruļļus, tos sagriež, izveido formu, iepilda un iepakojumu noslēdz.

6 Turpretim šķidru produktu iepakošana PET vairumā gadījumu tiek veikta vairākās kārtās, tādējādi aseptisku vidi ir grūtāk nodrošināt. Vispirms sagatavo presformu, proti, plastmasas cauruli, kas izgatavota no sveķiem; pēc tam izveido tukšu pudeli, ievietojot presformu tā saucamajā *Stretch Blow Moulding* mašīnā ("velmēšana, pūšana, atliešana", turpmāk tekstā — "SBM mašīnas"), kas ietver vajadzīgās formas atbilstošu veidni, un tikai pašā nobeigumā pudele tiek iepildīta un noslēgta. Šos dažādos posmus var veikt dažādi uzņēmumi. Tādējādi pastāv arī "pārveidotāji", kas nodarbojas ar tukša iepakojuma ražošanu un piegādi šķidro izstrādājumu ražotājiem. Tomēr šobrīd notiek integrēto produkcijas līniju, kā arī ražošanas tehnoloģijas, kas vienkāršo iespēju nodrošināt iepakošanu aseptiskā vidē, izstrādāšana.

7 Ar apstrīdēto lēmumu Komisija *Tetra Laval BV* sabiedrības *Sidel SA* iegūšanu (turpmāk tekstā — "paziņotā koncentrācija") atzina par nesaderīgu ar kopējo tirgu un 1992. gada 2. maija Līguma par Eiropas Ekonomisko zonu darbību (OV 1994, L 1,

3. lpp.). *Tetra Laval BV* (turpmāk tekstā — "*Tetra*") ir *Tetra* grupas kontrolakciju sabiedrība, kurā ietilpst arī sabiedrība *Tetra Pak*, kas ir pasaules tirgus vadošais uzņēmums kartona iepakojuma jomā un tiek vērtēts par tādu, kam ir dominējošs stāvoklis aseptiskās iepakošanas tirgū, kurpretim *Sidel SA* (turpmāk tekstā — "*Sidel*") ir vadošais uzņēmums SBM mašīnu ražošanā un piegādē un darbojas "barjeras" apstrādes tehnoloģijas jomā. Lēmums tika pieņemts, piemērojot Regulas 8. panta 3. punktu.

8 Apstrīdētajā lēmumā Komisija secināja, ka PET tirgus un kartona iepakošanas sistēmu tirgus ir atšķirīgi, bet cieši saistīti tirgi, kas potenciāli saplūdīs un kas aptver kopēju pieaugošu klientu skaitu. Komisija arī secināja, ka pastāv atšķirīgi tirgi attiecīgi zemas un augstas jaudas SBM mašīnām un ka šos tirgus savukārt var iedalīt jutīgu un nejutīgu izstrādājumu tirgos. Šāds iedalījums, vadoties pēc gala patēriņa, ir izskaidrojams ar minēto mašīnu specifikāciju atšķirībām, jo to ražotāji var piekopt cenu diskrimināciju attiecībā uz šo gala patēriņu, ko var noteikt iegādes brīdī; šādu cenu diskrimināciju nevar novērst ar arbitrāžas (*arbitrage*) palīdzību.

9 Saskaņā ar Komisijas norādīto paziņotā koncentrācija varētu iedrošināt *Tetra* ar "sviras efekta" palīdzību izmantot savu dominējošo stāvokli kartona iepakojuma iekārtu un izstrādājumu tirgū, lai pārliecinātu savus klientus šajā tirgū, kas dažu jutīgu izstrādājumu iepakošanai pāriet uz PET, izvēlēties *Sidel* SBM mašīnas, tādējādi izstumjot [no tirgus] daudz mazākus konkurentus un pārveidojot *Sidel* vadošo pozīciju SBM mašīnu tirgū jutīgiem izstrādājumiem par dominējošu stāvokli. *Tetra* šajā ziņā būs priekšrocības, ņemot vērā tās ciešo un pastāvīgo saikni ar saviem klientiem, finansiālo spēku, *know-how*, reputāciju aseptisku un nevainojamas tīrības (*ultrapropre*) [iepakojuma sistēmu] jomā, *Sidel* pašreizējo tehnoloģiju un kvalitātes reputāciju, kā arī vertikālo integrāciju, ko paziņotās koncentrācijas rezultātā radītais subjekts (turpmāk tekstā — "koncentrācijas subjekts") varēs izmantot attiecībā uz trijām iepakojuma sistēmām (kartonu, PET un ABP).

10 Komisija arī secināja, ka, ievērojot vājo konkurenci kartona iepakošanas iekārtu un izstrādājumu tirgū, *Tetra* apvienošanās ar vadošo ražotāju tirgū, kurā strauji aug PET pieprasījums un kas ir cieši saistīts ar kartona tirgu, novērsīs nozīmīgu potenciālās konkurences avotu. Tas nostiprinās *Tetra* dominējošo stāvokli kartona iepakojumu tirgū un mazinās tās vēlmi pieskaņot savas cenas un ieviest jauninājumus PET, apzinoties, ka stāvoklis ir apdraudēts.

11 *Tetra* uzņēmās vairākas saistības, tostarp saglabāt *Tetra* un *Sidel* šķirtību desmit gadus, neizdarīt piedāvājumus vienlaicīgi kartona izstrādājumiem un SBM mašīnām, ko ir izgatavojusi *Sidel*, un pildīt pienākumus saskaņā ar Komisijas 1991. gada 24. jūlija Lēmumu 92/163/EEK attiecībā uz EEK 86. panta piemērošanas procedūru (IV/31.043 — *Tetra Pak II*, OV L 72, 1. lpp.). Komisija novērtēja, ka šādas saistības nav pietiekamas, lai atrisinātu strukturālas konkurences problēmas, ko rada paziņotā koncentrācija, un norādīja, ka būtu gandrīz neiespējami uzraudzīt minēto saistību ievērošanu. Tā rezultātā apstrīdētā lēmuma 1. pantā Komisija atzina šo darbību par nesaderīgu ar kopējo tirgu un Līguma par Eiropas Ekonomisko zonu darbību.

Pārsūdzētais spriedums

12 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2002. gada 15. janvārī, *Tetra* cēla prasību atcelt apstrīdēto lēmumu. Pārsūdzētajā spriedumā Pirmās instances tiesa nosprieda, ka Komisija savos secinājumos pieļāva acīmredzamas kļūdas vērtējumā par sviras efektu un *Tetra* dominējošā stāvokļa nostiprināšanu kartona sektorā, un tā rezultātā atcēla minēto lēmumu.

13 Attiecībā uz Komisijas apgalvojumiem, ka paziņotā koncentrācija radīs konkurenci deformējošu konglomerāta efektu un it īpaši dos koncentrācijas subjektam iespēju un pamudinājumu īstenot sviras efektu, izmantojot savu stāvokli kartona sektorā, lai sasniegtu dominējošu stāvokli SBM mašīnu tirgū, Pirmās instances tiesa norādīja, ka saskaņā ar pašas Komisijas norādīto šāds dominējošs stāvoklis neizveidosies pašas koncentrācijas, bet drīzāk minētā subjekta paredzamas rīcības rezultātā. Pirmās instances tiesa tomēr norādīja — ja Komisija uzskata, ka koncentrācija ir jāaizliedz, jo tā paredzamā laika periodā izveidos vai nostiprinās dominējošu stāvokli, tai pašai jānodrošina pārliecinoši pierādījumi šāda secinājuma pamatošanai.

14 Pirmās instances tiesa turklāt norādīja, ka, lai novērtētu koncentrācijas subjekta rīcības paredzamību, Komisijai ir jāizvērtē visi apstākļi, kas varētu noteikt šādu rīcību. Attiecībā uz tādu dominējošo uzņēmumu kā *Tetra*, ievērojot to, ka iespējamā sviras efekta izmantošana var radīt jau iepriekš pastāvējuša dominējošā stāvokļa neatbilstošu izmantošanu, Pirmās instances tiesa nosprieda, ka Komisijai ir jāizvērtē konkurenci deformējošas rīcības īstenošanas iespējamība, ņemot vērā pastāvošo vēlmi īstenot šādu rīcību, kā arī faktorus, kas varētu samazināt vai pat novērst šādas vēlmes, tādas kā prasības celšanas un sankciju piemērošanas iespējamība šādas rīcības rezultātā. Tā kā Komisija šādu izvērtējumu neveica, tās atzinums nav atbalstāms. Tādēļ Pirmās instances tiesa izvērtēja jautājumu par to, vai Komisija tomēr varēja pamatot savas tēzes dibinātību, ja šāda izvērtējuma nebija.

15 Pirmās instances tiesa atzina, ka principā koncentrācijas subjekts varēja izmantot sviras efektu. Tomēr šī tiesa arī atzina, ka Komisija pārvērtēja PET nozares iespējamo pieauguma līmeni un ka iepriekš norādīto apsvērumu dēļ izmantotās metodes sviras efekta izmantošanai, kuras Pirmās instances tiesa izvērtē, ietvēra tikai tās metodes, kas atbilda Kopienu tiesībām. Pirmās instances tiesa secināja, ka Komisija kopumā neizpildīja savu pienākumu noteikt, vai sviras efekta iespējamā

izmantošana radītu vai nostiprinātu dominējošo stāvokli attiecīgajos tirgos līdz 2005. gadam. It īpaši attiecībā uz SBM mašīnām Pirmās instances tiesa atzina, ka lēmumā netika ietverti pietiekoši pierādījumi, lai attaisnotu Komisijas definētos nošķirtos SBM mašīnu tirgus jutīgiem un nejutīgiem izstrādājumiem.

16 Attiecībā uz Komisijas apgalvojumu, ka "[*Tetra*] šībrīža dominējošais stāvoklis kartona iepakojuma nozarē" tiktu nostiprināts, novēršot konkurences spaidus, ko rada tuvu esošie tirgi, PET iepakojumu tirgū novēršot *Sidel* radīto konkurenci, Pirmās instances tiesa norādīja, ka Komisijai vajadzēja iesniegt pierādījumus par šādu nostiprināšanu, kas automātiski neizriet no dominējoša stāvokļa esamības. Pirmās instances tiesa atzina, ka Komisija nav izpildījusi tās pienākumu iesniegt šādus pierādījumus.

Apelācija

17 Komisija savas apelācijas sūdzības atbalstam izvirza piecus pamatus. Pirmais pamats ir par tiesību kļūdu attiecībā uz pierādījumiem, kas tai tiek pieprasīti, un Pirmās instances tiesas īstenoto kontroli. Otrais pamats ir par Regulas 2. un 8. panta pārkāpumu, jo Pirmās instances tiesa prasījusi, lai Komisija, no vienas puses, ņemtu vērā atsevišķas nelikumīgas rīcības ietekmi uz koncentrācijas subjekta vēlmi izmantot sviras efektu un, no otras puses, kā iespējamu korektīvo pasākumu novērtētu apņemšanos neīstenot neatbilstošu rīcību. Trešais pamats ir par Pirmās instances tiesas pieļautu kļūdu tiesībās saistībā ar kļūdainu kritēriju piemērošanu kontrolei tiesā un šīs pašas Regulas 2. panta pārkāpumu, jo tā neapstiprināja definīciju SBM mašīnu atšķirīgajiem tirgiem, vadoties pēc to gala patēriņa. Ceturtais pamats ir par Regulas 2. panta pārkāpumu, faktu sagrozīšanu un Komisijas argumentu neievērošanu tajā, ka Pirmās instances tiesa neatzina Komisijas

novērtējuma pamatotību, saskaņā ar kuru *Tetra* nostiprinās savu dominējošo stāvokli kartona sektorā. Piektais pamats ir par Regulas 2. panta 3. punkta pārkāpumu, jo Pirmās instances tiesa noraidīja Komisijas secinājumus par dominējoša stāvokļa izveidošanu SBM mašīnu tirgū.

18 *Tetra* savā atbildes rakstā kā informācijas pieprasīšanas pasākumu lūdza izdot rīkojumu sagatavot apelācijas sūdzības versiju franču valodā. Tiesa šo lūgumu noraidīja ar 2003. gada 24. jūlija rīkojumu.

Par pirmo pamatu

19 Savā pirmajā pamatā Komisija pārmet Pirmās instances tiesai, ka, neraugoties uz tās apgalvojumu par acīmredzamas kļūdas vērtējumā kritērija izmantošanu, faktiski šī tiesa piemēroja citu kritēriju, prasot iesniegt "pārliecinošus pierādījumus" (*convincing evidence*). Šādi rīkojoties, Pirmās instances tiesa pārkāpa EKL 230. pantu, jo tā neievēroja Komisijai piešķirto rīcības brīvību attiecībā uz sarežģītiem faktiskiem un ekonomiskiem jautājumiem. Pirmās instances tiesa arī pārkāpa Regulas 2. panta 2. un 3. punktu, jo piemēroja likumības prezumpciju attiecībā uz koncentrācijām ar konglomerāta efektu. Par piemēru izmantojot Komisijas prognozes pārbaudi pār būtisku patēriņa pieaugumu PET iepakojumam jutīgiem izstrādājumiem, Komisija norāda, ka Pirmās instances tiesa ir sagrozījusi faktus, nesniedzot tās argumentiem atbilstoši motivētu noraidījumu, un ka tā nav ņēmusi vērā apsvērumus, argumentus un pierādījumu elementus, ko tā izvirzīja apstrīdētajā lēmumā, kā arī iebildumu rakstā, pat atturoties izdarīt uz tiem atsauci.

20 Pārsūdzētā sprieduma 119. punktā Pirmās instances tiesa izklāsta tiesas kontroles kritērijus Komisijas lēmumam par koncentrāciju:

"Sākotnēji ir jāatgādina, ka Regulas pamatnoteikumi, it īpaši 2. pants, piešķir Komisijai zināmu diskrecionāru varu, it īpaši attiecībā uz ekonomiskas dabas novērtējumiem. Tā rezultātā šīs varas izmantošana, kas ir būtiska koncentrācijas jomas noteikumu definēšanai, Kopienu tiesai jākontrolē, ņemot vērā izvērtēšanas iespējas, kas ir pamatā ekonomiskas dabas noteikumiem, kuri veido daļu no koncentrācijas regulējuma (Tiesas 1998. gada 31. marta spriedums apvienotajās lietās C-68/94 un C-30/95 Francija u.c./Komisija (*Kali & Salz*), *Recueil*, I-1375. lpp., 223. un 224. punkts; Pirmās instances tiesas 1999. gada 25. marta spriedums lietā T-102/96 *Gencor*/Komisija, *Recueil*, II-753. lpp., 164. un 165. punkts; Pirmās instances tiesas 2002. gada 6. jūnija spriedums lietā T-342/99 *Airtours*/Komisija, *Recueil*, II-2585. lpp., 64. punkts)."

21 Pārsūdzētā sprieduma 120. punktā Pirmās instances tiesa Regulas 2. panta 3. punktu interpretē šādi:

"Tāpat ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas 2. panta 3. punktu koncentrācija, kas rada vai nostiprina dominējošu stāvokli, kā rezultātā kopējā tirgū vai ievērojamā tā daļā tiktu būtiski traucēta efektīva konkurence, ir jāatzīst par nesaderīgu ar kopējo tirgu. Turklāt tieši pretēji — Komisijas pienākums ir atzīt koncentrāciju Regulas piemērošanas jomā par saderīgu ar kopējo tirgu, ja šajos noteikumos paredzētie nosacījumi netiek izpildīti (1994. gada 19. maija Pirmās instances tiesas spriedums lietā T-2/93 *Air France*/Komisija, *Recueil*, II-323. lpp., 79. punkts; skat. šajā sakarā iepriekš minētos spriedumus lietās *Gencor*/Komisija, 170. punkts, un *Airtours*/Komisija, 58. un 82. punkts). Ja netiek radīts vai nostiprināts dominējošs stāvoklis, darbība ir atļaujama un nav jāizvērtē šīs darbības ietekme uz efektīvu konkurenci (iepriekš minētais spriedums lietā *Air France*/Komisija, 79. punkts)."

22 Komisijas pirmais izvirzītais pamats skar vairākus pārsūdzētā sprieduma punktus. Tomēr ir gluži vietā ietvert tā izvilkumus attiecībā uz paziņotās koncentrācijas konglomerāta raksturu, kas minētā sprieduma 142. punktā ir definēta kā "uzņēmumu koncentrācija, kuriem pēc būtības iepriekš nebija konkurējošu attiecību ne kā tiešiem konkurentiem, ne arī kā piegādātājiem un klientiem", kura nerada lietas dalībnieku darbību patiesi horizontālu pārklāšanos, ne arī stingri nosaka šo lietas dalībnieku vertikālās attiecības, un tādējādi nevar izdarīt vispārīgu pieņēmumu, ka tā rada konkurenci deformējošas sekas.

23 Pārsūdzētā sprieduma 146. punktā Pirmās instances tiesa Regulu attiecībā uz tās piemērošanu konglomerātiem interpretē šādi:

"Vispirms ir jāatzīmē, ka Regula, it īpaši tās 2. panta 2. un 3. punkts, neiezīmē nekādu atšķirību starp koncentrāciju, kurai ir horizontālas un vertikālas sekas, no vienas puses, un koncentrāciju, kurai ir konglomerāta sekas, no otras puses. No tā izriet, ka, nenošķirot šīs abu veidu darbības, koncentrāciju var aizliegt vienīgi tad, ja tiek izpildīti abi 2. panta 3. punktā norādītie kritēriji (skat. iepriekš 120. punktu). Tādējādi, lai īstenotu koncentrāciju ar konglomerāta sekām, tāpat kā jebkuru citu koncentrāciju (skat. iepriekš 120. punktu), ir jāsaņem Komisijas atļauja, ja netiek atzīts, ka tiek radīts vai nostiprināts dominējošs stāvoklis kopējā tirgū vai tā būtiskā daļā un ka tā rezultātā netiek būtiski traucēta efektīva konkurence."

24 Par ietekmi uz koncentrāciju ar konglomerāta efektu un šajā sakarā Komisijas sniegto analīzi Pirmās instances tiesa ir spriedusi šādi:

"148 Vispirms ir jānovērtē, vai koncentrāciju, kas rada konkurētspējīgu struktūru un kas uzreiz nerada koncentrācijas subjekta dominējošu stāvokli, var

aizliegt saskaņā ar Regulas 2. panta 3. punktu, vislielākajā mērā pastāvot varbūtībai, ka šis subjekts, iegūstošajai pusei izmantojot sviras efektu tirgū, kurā tā jau dominē, salīdzinoši tuvā nākotnē iegūs dominējošu stāvokli citā tirgū, kurā iegūstošā puse patlaban ieņem vadošu pozīciju, un ka atbilstošajos tirgos šai iegūšanai ir nozīmīgs konkurenci deformējošs efekts.

[..]

150 Pirmās instances tiesa norāda, ka *a priori* uzņēmumu koncentrācija, kuri darbojas atšķirīgos tirgos, parasti nav tāda, lai pēc tās īstenošanas radītu vai nostiprinātu dominējošu stāvokli tāpēc, ka tiek kumulētas tirgus daļas, kas pieder koncentrācijā iesaistītajām pusēm. Būtiskie elementi, kam ir nozīme konkurentu attiecīgajās pozīcijās atbilstošajā tirgū, kopumā ir rodami pašā tirgū, proti, tie it īpaši ir konkurentiem piederošās tirgus daļas un tirgū pastāvošās konkurences apstākļi. Tomēr no minētā neizriet, ka konkurences apstākļus tirgū nekad nevarētu ietekmēt ārēji faktori.

151 Tādējādi, piemēram, apstākļos, kad attiecīgais tirgus ir cieši saistīts ar otru tirgu un vienai no koncentrācijā iesaistītajām pusēm jau ir dominējošs stāvoklis kādā no tiem, līdzekļi un iespējas, kas tiek apvienotas, veicot šo darbību, var nekavējoties radīt apstākļus, kas dod iespēju koncentrācijas subjektam izmantot sviras efektu tādā veidā, lai salīdzinoši tuvā nākotnē iegūtu dominējošu stāvokli citā tirgū. It īpaši tas var būt gadījumos, kad attiecīgajā tirgū vērojama saplūšanas tendence un kad papildus vienas koncentrācijā iesaistītās puses dominējošam stāvoklim tirgū otrai pusei vai vienam no citiem koncentrācijas dalībniekiem ir vadošā pozīcija otrā tirgū.

152 Jebkura cita Regulas 2. panta 3. punkta interpretācija varētu liegt Komisijai kompetenci īstenot kontroli pār koncentrāciju, kam piemīt tikai vai galvenokārt konglomerāta efekts.

153 Tādējādi paredzamās konglomerāta tipa koncentrācijas efektu analīzes ietvaros, ja saistībā ar tās atzīto konglomerāta efektu Komisija var secināt, ka dominējošais stāvoklis visticamāk varētu rasties vai nostiprināties tuvā nākotnē un ka tas varētu novest pie efektīvas tirgus konkurences nozīmīgiem traucējumiem, Komisijai koncentrācija jāaizliedz (šajā sakarā skat. iepriekš minētos spriedumus lietās *Kali & Salz*, 221. punkts, *Gencor*/Komisija, 162. punkts, un *Airtours*/Komisija, 63. punkts).

154 Šajā kontekstā ir jānošķir, no vienas puses, apstākļi, kuros šāda koncentrācija nekavējoties maina konkurences situāciju otrā tirgū un rada vai nostiprina dominējošu stāvokli šajā tirgū sakarā ar tai jau esošu dominējošo stāvokli pirmajā tirgū, un, no otras puses, apstākļi, kuros dominējošā stāvokļa radīšana vai nostiprināšana otrā tirgū nerodas uzreiz no koncentrācijas, bet šajos apstākļos rodas tikai pēc noteikta laika un tādas rīcības rezultātā, ko īsteno koncentrācijas subjekts pirmajā tirgū, kur tam jau ir dominējošs stāvoklis. Šajā pēdējā gadījumā tā nav pašas koncentrācijas rezultātā izveidojusies struktūra, kas radīs vai nostiprinās dominējošo stāvokli Regulas 2. panta 3. punkta nozīmē, bet gan attiecīgā rīcība nākotnē.

155 Analīzei, ko Komisija veikusi koncentrācijai, kas rada konglomerāta efektu, ir līdzīgi nosacījumi prasībām, kuras attiecībā uz kolektīvas dominēšanas

situācijas radīšanu ir noteiktas judikatūrā (iepriekš minētie spriedumi lietās *Kali & Salz*, 222. punkts, un *Airtours*/Komisija, 63. punkts). Tādējādi Komisijas analīze koncentrācijai, kurai paredzams konkurenci deformējošs konglomerāta efekts, prasa īpaši vērīgi izvērtēt tos apstākļus, kas attiecas uz šīs ietekmes novērtējumu uz konkurences nosacījumiem attiecīgajā tirgū. Kā jau Pirmās instances tiesa ir nospriedusi, gadījumos, ja Komisija uzskata, ka koncentrācija ir jāaizliedz, jo tā rada vai nostiprina dominējošu stāvokli paredzamā laikposmā, tai ir pienākums iesniegt pārliecinošus pierādījumus (iepriekš minētais spriedums lietā *Airtours*/Komisija, 63. punkts). Tā kā konglomerāta tipa koncentrācijas efekts kopumā tiek uzskatīts par neitrālu vai pat derīgu konkurencei skartajā tirgū, kā tas ir atzīts šajā lietā ar ekonomiskas doktrīnas palīdzību, kas citēta lietas dalībnieku apsvērumiem pievienotajā analīzē, lai pierādītu šādas koncentrācijas konkurenci deformējošu konglomerāta efektu, ir vajadzīgs precīzs izvērtējums, ko apstiprina pārliecinoši pierādījumi par apstākļiem, kuri, kā apgalvots, rada šos efektus (skat. pēc analoģijas iepriekš minēto spriedumu lietā *Airtours*/Komisija, 63. punkts)."

Lietas dalībnieku argumenti

25 Komisija norāda, ka Pirmās instances tiesa ir atkāpusies no Tiesas noteiktajiem principiem iepriekš minētajā spriedumā lietā *Kali & Salz* gan attiecībā uz Pirmās instances tiesas īstenoto kontroli, gan arī attiecībā uz pierādījumiem, ko tā pieprasīja no Komisijas. Tā šajā sakarā norāda uz minētā sprieduma atbilstošajiem pantiem:

"220 Kā tas jau tika norādīts iepriekš, saskaņā ar Regulas 2. panta 3. punktu par nesaderīgu ar kopējo tirgu ir atzīstama tāda koncentrācija, kas rada vai

nostiprina dominējošu stāvokli, tādējādi būtiski traucējot efektīvu konkurenci kopējā tirgū vai būtiskā tā daļā.

221 Attiecībā uz apgalvojumu par kolektīvu dominējošo stāvokli Komisijas pienākums ir atbilstoši konkrētā tirgus attīstības analīzei novērtēt, vai koncentrācija, kuru tā izvērtē, spēs radīt situāciju, kad efektīvu konkurenci attiecīgajā tirgū ievērojami traucēs koncentrācijā iesaistītie uzņēmumi un viens vai vairāki citi uzņēmumi kopā, kuri, jo sevišķi, ievērojot starp tiem pastāvošu savstarpēju saistību, spēj īstenot kopīgu rīcības politiku tirgū un nozīmīgā mērā rīkoties neatkarīgi no citiem konkurentiem, to klientiem uň, visbeidzot — patērētājiem.

222 Šāda pieeja prasa veikt rūpīgu izvērtējumu, jo sevišķi apstākļiem, kas katrā atsevišķā gadījumā ir atbilstīgi, lai izvērtētu koncentrācijas ietekmi uz konkurenci attiecīgajos tirgos.

223 Šajā ziņā tomēr ir jāatgādina, ka Regulas pamatnoteikumi, it īpaši 2. pants, piešķir Komisijai zināmu diskrecionāru varu, it īpaši attiecībā uz ekonomiskas dabas novērtējumiem.

224 Tā rezultātā šīs varas izmantošanu, kas ir būtiska noteikumu definēšanai koncentrācijas jomā, Kopienu tiesai jākontrolē, ņemot vērā izvērtēšanas iespējas, kas ir pamatā ekonomiskas dabas noteikumiem, kuri veido daļu no koncentrācijas regulējuma."

26 No iepriekš minētā sprieduma lietā *Kali & Salz* pasludinātajiem principiem, kā arī no Tiesas veiktās kontroles lietā, kas ir pamatā šim spriedumam, Komisija secina, ka tai ir pienākums rūpīgi izvērtēt attiecīgo tirgu, ņemt vērā visus atbilstošos faktorus, balstīt savu izvērtējumu uz pierādījumu elementiem, kas atspoguļo faktisko stāvokli, kas nav acīmredzami nenozīmīgi un kuru raksturs atbalsta izdarītos secinājumus, un ka tai turklāt ir jāizdara secinājumi, kas ir balstīti uz konsekventu argumentāciju.

27 Komisija šajā ziņā vispirms norāda, ka prasība sniegt "pārliecinošus pierādījumus" (*convincing evidence*) pēc rakstura un būtības reāli atšķiras gan no pienākuma sniegt "nozīmīgus un atbilstošus" pierādījumus — kā tas izriet no iepriekš minētā sprieduma lietā *Kali & Salz*, — gan no principa, saskaņā ar kuru Komisijas izvērtējums ir jāpieņem, ja vien netiek pierādīts, ka tas ir acīmredzami kļūdains. Pierādījumu pakāpe ir dažāda, jo atšķirībā no prasības sniegt pārliecinošus pierādījumus (*convincing evidence*) šie nozīmīgie un atbilstošie pierādījumi neizslēdz iespēju, ka cita iestāde nonāktu pie atšķirīga secinājuma, ja tā būtu kompetenta lemt par šo jautājumu. Arī prasīto pierādījumu raksturs būtu atšķirīgs, jo tie pārveido Kopienu tiesu citā kompetentā iestādē, kam ir jāpakļauj savs viedoklis Komisijas viedoklim, lai lemtu par lietu visā tās sarežģītībā. Pirmās instances tiesa ir pretrunā pati sev, jo atsaucas uz kritēriju par acīmredzamu kļūdu vērtējumā, tomēr piemērojot atšķirīgu kritēriju.

28 Komisija turpinājumā norāda, ka izvērtēšanas iespējas ir jebkuras prognozes analīzes neatņemama daļa. Tirgus noteikta attīstības iespējamība paredzamā laika periodā būtu jānosaka, balstoties uz tirgū pastāvošu situāciju, vērojamām tendencēm, kā arī citiem atbilstošiem rādītājiem. Prasība, lai Komisijas izvērtējums faktiski balstītos uz neapstrīdamiem vai it kā nepārprotamiem pierādījumiem neatkarīgi no to vērtības, liegtu Komisijai tās funkciju novērtēt pierādījumu elementus un, balstoties uz attaisnojošiem iemesliem, dot priekšroku vieniem noteiktiem avotiem salīdzinājumā ar citiem.

29 Visbeidzot, Komisija norāda, ka, piemērojot attiecīgos pierādījumu kritērijus, Pirmās instances tiesas pienākums ir atļaut darbības gadījumos, kad esošie pierādījumi, kas *de facto* ir līdzvērtīgi vispārīgam pieņēmumam par noteiktu koncentrācijas likumību, nesniedz prasīto līmeni, vai vismaz formulēt tām labvēlīgu viedokli. Tomēr Regulas 2. panta 2. un 3. punkts Komisijai uzliek dubultu pienākumu: vai nu aizliegt koncentrāciju, ja tā rada vai nostiprina dominējošu stāvokli, vai arī — gluži otrādi — to atļaut, ja netiek radīta vai nostiprināta šāda pozīcija. Šāds pienākums atspoguļo Kopienu likumdevēja vēlmi vienlīdz aizsargāt, no vienas puses, koncentrācijā iesaistīto pušu privātās intereses un, no otras puses, sabiedriskās intereses, nodrošinot efektīvu konkurenci un patērētāju aizsardzību. Šāds dubults, diametrāli pretējs pienākums prasa, lai tiktu piemēroti samērīgi kritēriji attiecībā uz Komisijas prasīto pierādījumu standartiem, jo tai ir jāpierāda savas analīzes pamatotība kā vienā, tā otrā gadījumā.

30 Lai ilustrētu Pirmās instances tiesas īstenoto tiesas kontroli saistībā ar pārsūdzēto spriedumu, Komisija jo sevišķi atsaucas uz PET iepakojuma jutīgiem produktiem patēriņa pieauguma novērtējumu. Šajā jautājumā Pirmās instances tiesa spriež šādi:

"210 Tiesas sēdē Komisija precizēja, ka tās argumentācija nav balstīta uz savu prognožu precizitāti, jo tā ir pieņēmusi, ka nākotnē paredzams nozīmīgs pieaugums. Tā arī norādīja, ka, ievērojot atlikušās neskaidrības attiecībā uz vajadzīgo barjeras tehnoloģiju komerciālo pielietojumu, tā neparedz nozīmīgu PET pieaugumu [nearomatizēta, *UHT*] piena tirgū un ka pat apstrīdētajā lēmumā paredzētais zemais pieaugums var izrādīties pārvērtēts. Tomēr tā uzsver, ka prognoze, kas paredz acīmredzami nozīmīgu pieprasījumu pēc PET [iepakojuma] izmantošanas svaigam pienam, sulām, AANDZ un it īpaši tējas un kafijas dzērieniem laika posmā līdz 2005. gadam, bija pilnībā ticama.

211 Pirmās instances tiesa atzīst, ka PET izmantošana *UHT* pienam patiesībā nepieaugs un tādējādi veidos aptuveni pusi no ŠPP tirgus.

212 Attiecībā uz pārējo ŠPP tirgu ir jāatzīst, ka *PCI* ziņojums [ar nosaukumu "PET potenciāls piena produktu iepakošanas tirgū — 2001. gads" (*The Potential for PET in the Packaging of Liquid Dairy Products — 2001*)], kas ir vienīgais neatkarīgais ŠPP tirgus pētījums, paredz pieaugumu, kā rezultātā PET izmantošana svaiga nearomatizēta piena tirgū 2005. gadā sasniegs 9,2 % (*PCI*, 64. lpp.). Papildus tam pastāv fakts, ka *Warrick* ziņojums [ar nosaukumu "*Warrick* pētījums par iepakojuma tirgu — Aseptiska iepakojuma tirgus pasaulē un Rietumeiropā — 2000. gads" (*Warrick Research Report Packaging Markets — Aseptic Packaging Markets World and Western Europe — 2000*)] paredz pieaugumu 1 % apmērā aseptiskā iepakojuma izmantošanai aromatizētam pienam un nelielu kritumu izmantošanai citiem uz piena produktiem bāzētiem dzērieniem, turpretim *Pictet* ziņojums [ar nosaukumu "*Pictet* analītisks pārskats — Iepakošanas iekārtas Eiropā, pāreja uz PET — 2000. gada septembris" (*'Analysts' Report Pictet — European Packaging Machinery, Move into PET*')] nesniedz nekādu specifisku prognozi attiecībā uz ŠPP. Uz šo pierādījumu pamata ir jāatzīst, ka Komisija nav pierādījusi to, uz ko tā atsaucas kā pierādītu savā iebildumu rakstā, proti, ka tās prognozes attiecībā uz ŠPP ir balstītas uz piesardzīgu, neatkarīgu pētījumu analīzi vai uz pārliecinošu un saskaņotu pierādījumu kopumu, ko tā ir ieguvusi, veicot tirgus pētījumus. Komisijas pieņemtās pieauguma prognozes (iepriekš minētas 209. punktā) nav ļoti pārliecinošas. Turpretim no *PCI* ziņojuma izriet, ka uz relatīvi pamatotas bāzes ir balstīta vienīgi tirgus daļas pieauguma prognoze 25 % apmērā līdz 2005. gadam PET izmantošanai citiem uz piena produktiem balstītiem dzērieniem (proti, aromatizētam pienam, piena produktu dzērieniem un jogurtam; *PCI*, 63. un 64. lpp.). Tomēr, ja šis pieaugums īstenotos, attiecīgais apjoms līdz 2000. gadam pieaugtu tikai par 62 000 tonnām, 2005. gadā sasniedzot 92 800 tonnas, kas nav nozīmīgs pieaugums, salīdzinot ar aptuveni 120 miljoniem tonnu piena, kas tiek saražotas Kopienā ik gadu (*PCI*, 9. lpp.). Citiem vārdiem sakot, apstrīdētajā lēmumā netiek atbilstoši izskaidrots, kā PET līdz 2005. gadam varētu izspiest ABP kā galveno ar

kartonu konkurējošo materiālu, it īpaši svarīgajā svaiga piena iepakojuma segmentā. Šajā sakarā ir jānorāda, ka Komisija nav apstrīdējusi ne kopējo skaitli — 17,3 % ABP izmantošanu ŠPP, uz ko 2000. gadam norāda [konsultāciju uzņēmums] *Canadean* (skat. 3. tabulu 66. apsvērumā), — ne arī prognozi, ka šis skaitlis līdz 2005. gadam varētu sasniegt 19,5 % (skat. 5. tabulu 105. apsvērumā).

213 Attiecībā uz sulām Komisijas prognozes ir pat mazāk pārliecinošas. Lai gan pati Komisija norāda, ka konkrētais pieaugums attiecas galvenokārt uz pāreju no stikla uz PET [iepakojumu], tā nav veikusi nekādu stikla tirgus analīzi. Bez šādas analīzes Pirmās instances tiesa nevar apstiprināt Komisijas prognozes attiecībā uz sulām. Šāda veida analīze būtu vajadzīga, lai ļautu Pirmās instances tiesai novērtēt, cik lielā mērā ir iespējama pāreja no stikla uz it īpaši kartona, PET un ABP [iepakojumu]. Šī analīze vēl jo vairāk bija vajadzīga, ņemot vērā atšķirības, kas attiecīgajās prognozēs pastāv saistībā ar analīzēs izmantoto pieauguma līmeni un laika periodiem *Canadean* un *Warrick* pētījumos, no vienas puses, un *Pictet* pētījumā, no otras puses.

214 No minētā izriet, ka paredzētais pieaugums ŠPP un sulām, uz ko [apstrīdētajā] lēmumā norāda Komisija, nav juridiski korekti pierādīts. Lai arī noteikta apjoma pieaugums šajā segmentā ir iespējams, it īpaši ekskluzīvu cenu kategorijas izstrādājumiem, tomēr trūkst pārliecinošu pierādījumu par šādu pieaugumu.

215 Gluži pretēji, no neatkarīgiem pētījumiem izriet — ir ļoti ticams, ka līdz 2005. gadam ievērojami pieaugs PET izmantošana AANDZ, tējas un kafijas dzērienu, tostarp izotonisko dzērienu, iepakojumam. Tā kā [apstrīdētajā] lēmumā paredzēto pieauguma līmeni prasītāja tiesas sēdē nav nopietni apstrīdējusi un nav to pārvērtējusi, salīdzinot ar prognozēm, ko ietver minētie pētījumi, ir jāatzīst, ka Komisija šajā sakarā nav pieļāvusi kļūdu."

31 Komisija būtībā Pirmās instances tiesai pārmet, ka tā nav pierādījusi, ka Komisijas novērtējums PET patēriņa pieaugumam tika balstīts: pirmkārt, uz kļūdu faktos, otrkārt, uz nenodibinātu faktu atzīšanu vai secinājumiem, kas balstīti uz acīmredzami nesvarīgiem elementiem, treškārt, uz argumentācijas pretrunīgumu vai kļūdām vai, ceturtkārt, izlaižot atbilstošus apsvērumus. Pirmās instances tiesa bez pamatojuma noraidīja Komisijas veikto pierādījumu elementu izvērtēšanu, sagrozīja faktus, piemēram, pārsūdzētā sprieduma 213. punktā atzīstot, ka Komisija nav veikusi stikla tirgus analīzi, un noteica savu pašas izvērtējumu, kas bija pretējs Komisijas izvērtējumam un bija acīmredzami kļūdains, piemēram, minētā sprieduma 289. punktā nospriežot, ka "svaigs piens nav izstrādājums, kura tirdzniecības priekšrocībām, ko piedāvā PET, būtu kāda īpaša nozīme", vai šī paša sprieduma 288. un 328. punktā novērtējot, ka PET izmaksas ir augstākas par kartona izmaksām.

32 *Tetra* norāda, ka Komisijas izvirzītais pirmais pamats ir vienīgi semantiska diskusija par pārsūdzētajā spriedumā izmantotajiem terminiem, nevis par Pirmās instances tiesas izvērtējumu pēc būtības. Komisijas arguments ir veltīgs, jo attiecībā uz pieprasīto pierādījumu standartu nepastāv konsekventa terminoloģija.

33 *Tetra* arī uzsver, ka Tiesas izmantotā terminoloģija iepriekš minētajā spriedumā lietā *Kali & Salz*, uz kuru Komisija atsaucas saistībā ar pierādījumu režīmu, netraucēja Tiesai lietā, kas bija pamatā šim spriedumam, sīki izvērtēt gan faktu elementus, kurus Komisija izvirzīja savu argumentu atbalstam, gan secinājumus, pie kuriem Komisija nonāca attiecīgajā lēmumā.

34 Atbilstoši *Tetra* minētajam Pirmās instances tiesa respektēja Komisijas rīcības brīvību un nepārkāpa tās kontroles tiesā ietvarus, noraidot apstrīdētā lēmuma motivāciju, bet vienkārši atzina, ka Komisija nebija pierādījusi, ka pastāv sviras efekts.

35 *Tetra* norāda, ka Komisija kļūdaini interpretēja pārsūdzētā sprieduma 153. punktu, secinot, ka tas izveido asimetrisku pierādījumu standartu un koncentrācijas *de facto* likumības prezumpciju. Pirmās instances tiesa šajā punktā vienīgi izklāstīja noteikumus tam, kā īstenojams pienākums sniegt pierādījumus par šādas koncentrācijas sekām.

36 Attiecībā uz Komisijas sniegto piemēru par Pirmās instances tiesas analīzi saistībā ar PET patēriņa pieaugumu jutīgu izstrādājumu iepakošanai *Tetra* veic apelācijas sūdzības un pārsūdzētā sprieduma salīdzinošu analīzi, lai pierādītu, ka Komisija ir pieļāvusi šī sprieduma kļūdainu vai maldinošu interpretāciju, tostarp izmantojot noteiktus citātus ārpus to konteksta.

Tiesas vērtējums par pirmo pamatu

37 Ar savu pirmo pamatu Komisija apstrīd pārsūdzēto spriedumu tiktāl, ciktāl Pirmās instances tiesa prasīja, lai Komisija, pieņemot lēmumu atzīt koncentrāciju par nesaderīgu ar kopējo tirgu, nodrošinātu vajadzīgo pierādījumu standartu un noteiktu kvalitāti pierādījumiem, kas iesniegti Komisijas argumentācijas atbalstam un kas ir nesaderīgi ar plašajām pilnvarām, kuras tai piešķirtas, veicot ekonomiskas dabas izvērtējumu. Komisija arī pārmet Pirmās instances tiesai EKL 230. panta pārkāpumu, jo tā pārsniedza savas judikatūrā atzītās kontroles robežas un tādējādi šajā gadījumā nepareizi piemēroja Regulas 2. panta 2. un 3. punktu, radot likumības prezumpciju attiecībā uz noteiktām koncentrācijas darbībām.

38 Šajā ziņā ir svarīgi atzīt, ka pārsūdzētā sprieduma 119. punktā Pirmās instances tiesa pareizi norādīja uz kritērijiem, kas piemērojami Komisijas lēmuma kontrolei tiesā koncentrācijas jomā atbilstoši iepriekš minētajam spriedumam lietā *Kali & Salz*. Šī sprieduma 223. un 224. punktā Tiesa norādīja, ka Regulas pamata noteikumi un it

īpaši tās 2. pants piešķir Komisijai noteiktu diskrecionāru varu, jo sevišķi attiecībā uz ekonomiskas dabas izvērtējumu, un ka tā rezultātā Kopienu tiesas kontrole pār to, kā tiek izmantota šāda vara, kas ir ļoti svarīga noteikumu definēšanai koncentrācijas jomā, ir jāveic, ņemot vērā diskrecionāro varu, kas ir pamatā ekonomiska rakstura noteikumiem, kuri ir koncentrācijas sistēmas daļa.

39 Lai arī Tiesa atzīst Komisijai piešķirto discrecionāro varu ekonomiskajā jomā, tas tomēr nenozīmē, ka Kopienu tiesai ir jāatturas no Komisijas veiktās ekonomiska rakstura datu interpretācijas kontroles. Jo sevišķi Kopienu tiesai ir jāpārbauda ne vien izvirzīto pierādījumu materiālā precizitāte, uzticamība un konsekvence, bet arī jākontrolē, vai šie pierādījumi izveido visu atbilstošo datu kopumu, kas ir jāņem vērā, lai izvērtētu sarežģītu situāciju, un to, vai šo pierādījumu raksturs ļauj pamatot no tiem izdarītos secinājumus. Šāda kontrole vēl jo vairāk ir vajadzīga attiecībā uz prognozes analīzi, kas tiek prasīta, izvērtējot plānotu koncentrāciju ar konglomerāta efektu.

40 Tādējādi Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 155. punktā, jo sevišķi atsaucoties uz iepriekš minēto spriedumu lietā *Kali & Salz*, pamatoti norādīja, ka Komisijas veiktajai analīzei saistībā ar koncentrāciju, kas rada konglomerāta efektu, ir tādi paši nosacījumi kā tie, kas ir atzīti judikatūrā par kolektīvu dominējošā stāvokļa radīšanu, un tādējādi rūpīgi jāizvērtē apstākļi, kas skar šīs ietekmes novērtējumu attiecībā uz konkurences nosacījumiem konkrētajā tirgū.

41 Lai arī Pirmās instances tiesa šajā pašā 155. punktā precizēja, ka, lai pierādītu šādas koncentrācijas konkurenci deformējošu konglomerāta efektu, vajadzīgs precīzs izvērtējums, ko apstiprina pārliecinoši pierādījumi (*convincing evidence*) par apstākļiem, kuri, kā apgalvots, rada šos efektus, tā nekādā ziņā nepievienoja

nosacījumu par prasīto pierādījumu standartu, bet vienkārši atgādināja pierādījumu svarīgo funkciju, proti, pierādīt argumenta pamatotību vai, kā šajā gadījumā, lēmumu pamatotību koncentrācijas jomā.

42 Tāda prognozes analīze, kas vajadzīga koncentrācijas kontroles jomā, ir jāveic ar lielu rūpību, jo šāda analīze neattiecas uz pagātnes notikumu vērtējumu, par kuriem bieži ir pieejami vairāki pierādījumu elementi, tādējādi sniedzot iespēju izprast cēloņsakarības vai šībrīža notikumus, bet drīzāk lai paredzētu notikumus, kas vairāk vai mazāk ticami varētu izcelties nākotnē, ja netiek pieņemts lēmums, ar ko aizliedz vai precizē plānotas koncentrācijas nosacījumus.

43 Tādējādi prognozes analīzi veido izvērtējums tam, kā koncentrācija var grozīt faktorus, kas nosaka konkurences stāvokli attiecīgajā tirgū, lai pārbaudītu, vai tā efektīvai konkurencei radīs nozīmīgus traucējumus. Šādai analīzei ir jāparedz dažādas cēloņsakarības, lai apstiprinātu tās, kuru iespējamība ir vislielākā.

44 "Konglomerāta" tipa koncentrācijas analīze ir prognozes analīze, kurā apsvērums par paredzamo laika posmu nākotnē, no vienas puses, un sviras efekts, kas vajadzīgs, lai nozīmīgi traucētu efektīvu konkurenci, no otras puses, nozīmē, ka cēloņsakarības ir grūti saskatāmas, nenoteiktas un grūti konstatējamas. Šādā kontekstā Komisijas sniegto pierādījumu elementu kvalitāte, lai noteiktu, ka jāpieņem lēmums, ar ko koncentrāciju atzīst par nesaderīgu ar kopējo tirgu, ir it sevišķi svarīga, jo šiem elementiem ir jāapstiprina Komisijas novērtējums, ka, nepieņemot šādu lēmumu, ekonomiskās attīstības scenārijs, uz kuru šī iestāde balstās, ir ticams.

45 No šiem dažādajiem faktoriem izriet, ka Pirmās instances tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesībās, izvirzot kritērijus tās veiktajai kontrolei tiesā vai precizējot kvalitāti tiem pierādījumu elementiem, kas ir jāiesniedz Komisijai, ja tā vēlas pierādīt, ka ir izpildīti Regulas 2. panta 3. punkta nosacījumi.

46 Attiecībā uz konkrēto Pirmās instances tiesas kontroli šajā lietā no Komisijas izvirzītā piemēra, kas attiecas uz PET iepakojuma patēriņa pieaugumu jutīgiem izstrādājumiem, neizriet, ka Pirmās instances tiesa pārsniedza administratīva lēmuma kontroles robežas, kas jāveic Kopienu tiesai. Pretēji tam, ko norāda Komisija, pārsūdzētā sprieduma 211. punkts Pirmās instances tiesas konstatējuma formā vienīgi lakoniski formulē Komisijas atzinumu tiesas sēdē, kas ir apkopots šī paša sprieduma 210. punktā, proti — ka tās apstrīdētajā lēmumā ietvertās, precīzi formulētās prognozes raksturs attiecībā uz PET izmantošanas pieaugumu *UHT* pienam ir pārspīlēts. Minētā sprieduma 212. punktā Pirmās instances tiesa izklāsta iemeslus, kādēļ tā uzskata, ka Komisijas iesniegtajiem pierādījumu elementiem trūkst pamatojuma, norādot, ka no trijiem neatkarīgajiem ziņojumiem, ko citējusi Komisija, vienīgi *PCI* ziņojums ietvēra datus par PET izmantošanu piena iepakojumam. Šajā pašā 212. punktā tā demonstrēja Komisijas iesniegto pierādījumu nepārliecinošo raksturu, uzsverot, ka *PCI* ziņojumā paredzētais pieaugums ir maznozīmīgs un ka pastāv konsekvences trūkums starp Komisijas prognozi PET patēriņam un citos ziņojumos ietvertajiem, neapstrīdētajiem datiem par ABP patēriņu. Pārsūdzētā sprieduma 213. punktā Pirmās instances tiesa vienīgi norādīja uz Komisijas veiktās analīzes nepilnīgo raksturu, kā rezultātā nebija iespējams apstiprināt Komisijas prognozes, ievērojot to, ka pastāv atšķirības starp šīm prognozēm un citu ziņojumu prognozēm.

47 Izvirzot piemērus, Komisija tostarp apstrīd Pirmās instances tiesas apgalvojumu pārsūdzētā sprieduma 289. punktā, ka "svaigs piens nav izstrādājums, kura tirdzniecības priekšrocībām, ko piedāvā PET, būtu kāda īpaša nozīme", kā arī Pirmās instances tiesas secinājumus attiecībā uz PET izmaksām salīdzinājumā ar kartonu, kas norādīti pārsūdzētā sprieduma 288. un 328. punktā. Šajā ziņā ir

jāuzsver, ka Komisija balstās uz faktu izvērtējumu, kas nav pakļauts kontrolei Tiesā apelācijas tiesvedības ietvaros. Tādēļ Tiesa šajā ziņā nespriedīs par Pirmās instances tiesas secinājumu pamatotību, un ir pietiekami atzīt, ka apstrīdētajā lēmumā Pirmās instances tiesa varēja balstīt savus uzskatus uz dažādiem elementiem.

48 No šiem piemēriem izriet, ka Pirmās instances tiesa veica tai piekrītošo kontroli, kā tas ir norādīts šī sprieduma 39. punktā. Tā izskaidroja un motivēja iemeslus, kādēļ tai Komisijas secinājumi šķita neprecīzi, jo tie balstījās uz nepietiekamiem, nepilnīgiem, maznozīmīgiem un nekonsekventiem pierādījumiem.

49 Šādi rīkojoties, Pirmās instances tiesa ievēroja kritērijus, kas piemērojami kontrolei, ko veic Kopienu tiesa, un tādējādi ievēroja EKL 230. pantu.

50 Tādējādi no iepriekš norādītās analīzes neizriet, ka Pirmās instances tiesa pārkāpa Regulas 2. panta 2. un 3. punktu.

51 No visiem šiem apsvērumiem izriet, ka pirmais pamats nav pamatots.

Par otro pamatu

52 Savā otrajā pamatā Komisija pārmet, ka Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi Regulas 2. un 8. pantu, jo ir prasījusi, lai Komisija ņemtu vērā atsevišķas nelikumīgas rīcības

ietekmi uz koncentrācijas subjekta vēlmi izmantot sviras efektu un kā iespējamu korektīvu pasākumu novērtētu apņemšanos neiesaistīties nelikumīgā rīcībā.

53 Pārsūdzētā sprieduma strīdīgās daļas atrodamas sadaļā, kas veltīta tam, lai izvērtētu [izvirzīto] pamatu par paredzama konglomerāta efekta trūkumu, un kurā Pirmās instances tiesa ir īpaši analizējusi sviras efekta iespējamību. Atbilstoši Komisijas argumentācijai koncentrācijas subjekts būtu varējis izmantot savu dominējošo stāvokli aseptiskā kartona tirgū un būtu iedrošināts izmantot sviras efektu, lai savu vadošo pozīciju PET iekārtu tirgū pārvērstu dominējošā stāvoklī, it īpaši jutīgiem izstrādājumiem paredzētu zemas un augstas ražības SBM mašīnu tirgū.

54 Sviras efekta izmantošanas veidi apstrīdētā lēmuma motivācijas daļas 364. punktā (pārņemts pārsūdzētā sprieduma 49. punktā) aprakstīti šādi:

"Vairākos veidos izmantojot [šo stāvokli], *Tetra/Sidel* [..] varēs piesaistīt kartona iepakojuma iekārtu un patēriņa preču pārdošanu PET iepakojuma iekārtu un, iespējams, arī presformu pārdošanai (it īpaši to presformu pārdošanai, kas apstrādātas ar barjeras apstrādes tehnoloģiju). *Tetra/Sidel* arī varēs izmantot spiedienu vai ieinteresētības pasākumus (tādus kā ļoti augstu cenu vai cenu karu un lojalitātes atlaides), lai tās klienti kartona tirgū tādējādi pirktu PET iekārtas un, iespējams, presformas no *Tetra/Sidel*, nevis no tās konkurentiem vai pārveidotājiem."

55 Atbildot uz Komisijas kritiku, *Tetra* piedāvāja uzņemties vairākas saistības. Tomēr Komisija uzskatīja, ka šīs saistības nav uzskatāmas par tādām, kas ļauj efektīvi novērst Komisijas identificētās konkurences problēmas. Par saistībām attiecībā uz

rīcību apstrīdētā lēmuma motivācija, kas ar virsrakstu "*Sidel* nodalīšana no *Tetra* un saistības atbilstoši 82. pantam" izklāstīta 429.–432. punktā, ir šāda:

"429 Apņemšanās nodalīt *Sidel* no *Tetra Pak*, kā arī apstiprinājums par iepriekšējām saistībām atbilstoši 82. pantam tika ierosināti jo sevišķi tāpēc, lai novērstu problēmas, ko rada koncentrācijas subjekta spēja izmantot savu dominējošo stāvokli kartona iepakojumu tirgū, lai iegūtu dominējošu stāvokli PET iepakojuma iekārtu tirgū. Tomēr šīm saistībām, kā arī iepriekšējām saistībām atbilstoši 82. pantam ir vienīgi rīcības [rakstura] daba. Pašas par sevi tās nav derīgas, lai atjaunotu ilgstošas efektīvas konkurences nosacījumus, jo tās neskar problēmu — tirgus struktūras noturīgas izmaiņas, — ko izraisa paziņotā darbība.

430 *Sidel* "nodalīšana" no *Tetra Pak* negroza faktu, kas tieši norādīts saistībās — ka *Sidel* valde "būs tiešā *Tetra Laval* grupas valdes pakļautībā". Tādējādi nevar uzskatīt, ka šāda nodalīšana varētu atturēt *Sidel* no *Tetra Laval* grupas komerciālās stratēģijas īstenošanas. Turklāt *Sidel* tiesisko statusu var grozīt, proti, *Sidel* var pārtraukt kotēšanu un to var pārveidot par slēgtu sabiedrību — kā *Tetra Laval*, — un tādējādi visi kontroles pasākumi praktiski kļūs neiespējami.

431 Apņemšanās "neveikt apvienotas pārdošanas", kā arī apstiprinājums iepriekšējām saistībām atbilstoši 82. pantam ir vienīgi solījumi neveikt darbību noteiktā veidā, proti, faktiski nepārkāpt Kopienu tiesības. Šādi

rīcības veida solījumi ir pretrunā Komisijas pasludinātajai politikai attiecībā uz korektīvajiem pasākumiem un pašas Regulas par koncentrācijām mērķim [..], un ir ļoti grūti, pat neiespējami veikt efektīvu kontroli.

432 Kopumā ņemot, papildus tam, ka ir sarežģīti gan ieviest, gan kontrolēt šādas saistības, tās tomēr nevar uzskatīt par tādām, kas dod iespēju efektīvi novērst noteiktās konkurences problēmas."

56 Savā argumentācijā Komisija apstrīd pārsūdzētā sprieduma 156.–162. punktu, kas uzreiz seko šī sprieduma 148.–155. punktam, ko tāpat kritizēja arī Komisija un ko Tiesa izvērtēja pirmā pamata ietvaros. Šajos punktos Pirmās instances tiesa ir nospriedusi šādi:

"156 Šajā lietā par sviras efekta izcelsmi aseptiskā kartona tirgū, kas aprakstīta [apstrīdētajā] lēmumā, papildus koncentrācijas subjekta iespējai veikt dažādas darbības, piesaistot iekārtu un kartona iepakojuma patēriņa preču pārdošanu PET iepakojuma iekārtu pārdošanai, tostarp piespiedu pārdošanu (345. un 365. apsvērums), liecinātu, pirmkārt, iespēja, ka koncentrācijas subjekts piemēro pārmērīgi augstu cenu (*predatory pricing*; 364. apsvērums, iepriekš minēts 49. punktā), otrkārt, iesaistīšanās cenu karā, treškārt, lojalitātes atlaižu piešķiršana. Iesaistīšanās šādās darbībās ļaus koncentrācijas subjektam iespēju robežās nodrošināt, lai tā klienti kartona tirgū PET iekārtas savām iespējamām vajadzībām iegūst no *Sidel*. Šajā sakarā ir jānorāda, ka [apstrīdētajā] lēmumā ir atzīts *Tetra* dominējošais stāvoklis aseptiskā kartona tirgū, t.i., aseptiskā kartona iepakojuma sistēmu un aseptiskā kartona tirgū (231. apsvērums, skat. iepriekš 40. punktu), un ka šādu atzinumu prasītāja neapstrīd.

157 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru gadījumos, kad uzņēmums atrodas dominējošā stāvoklī, tā pienākums ir vajadzības gadījumā īstenot tādu rīcību, lai nemazinātos efektīva konkurence tirgū neatkarīgi no tā, vai Komisija šajā sakarā ir pieņēmusi kādu lēmumu (Tiesas 1983. gada 9. novembra spriedums lietā 322/81 *Michelin*/Komisija, *Recueil*, 3461. lpp., 57. punkts; Pirmās instances tiesas 1990. gada 10. jūlija spriedums lietā T-51/89 *Tetra Pak*/Komisija, *Recueil*, II-309. lpp., 23. punkts, un Pirmās instances tiesas 2000. gada 22. marta spriedums apvienotajās lietās T-125/97 un T-127/97 *Coca-Cola*/Komisija, *Recueil*, II-1733. lpp., 80. punkts).

158 Turklāt ir jāuzsver, ka, atbildot uz jautājumiem, kurus tiesas sēdē uzdeva Pirmās instances tiesa, Komisija nenoliedza, ka sviras efekts, ko *Tetra* izmantotu ar iepriekš aprakstītās rīcības palīdzību, var radīt *Tetra* dominējošā stāvokļa, kas pirms tam pastāvējis aseptiskā kartona tirgū, ļaunprātīgu izmantošanu. Atbilstoši Komisijas iebildumu rakstā izteiktajām bažām, tas var notikt arī apstākļos, ja koncentrācijas subjekts atsakās piedalīties *Sidel* SBM mašīnu uzstādīšanā un iespējamā pārveidē, lai nodrošinātu pēcpārdošanas pakalpojumus un nodrošinātu šādu iekārtu garantijas servisu, pārdodot pārveidotas iekārtas. Tomēr saskaņā ar Komisijas norādīto fakts, ka šāda rīcība var radīt autonomu EKL 82. panta pārkāpumu, neizslēdz to, ka Komisija šo rīcību ir ņēmusi vērā, veicot novērtējumu visu veidu sviras efekta izmantošanai, kāds iespējams ar koncentrācijas palīdzību.

159 Šajā sakarā ir jāatzīst — lai arī Regula paredz šādas koncentrācijas aizliegumu, kas rada vai nostiprina dominējošo stāvokli, kam ir nozīmīgi konkurenci deformējoši efekti, šie noteikumi neprasa, lai tiktu pierādīts, ka koncentrācijas subjekts šīs koncentrācijas rezultātā iesaistīsies neatbilstošā un tādējādi nelikumīgā rīcībā. Lai arī tādēļ nevar pieņemt, ka puses konglomerāta tipa koncentrācijā neievēros Kopienu tiesības, Komisija, veicot koncentrācijas kontroli, šādu iespējamību nevar izslēgt. Līdz ar to, ja Komisija, novērtējot šādas koncentrācijas efektu, pamatojas uz paredzamu rīcību, kas pati par sevi varētu radīt esošā dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu

izmantošanu, tai ir jāizvērtē, vai, neraugoties uz šādas rīcības aizliegumu, tomēr ir iespējams, ka koncentrācijas subjekts šādi rīkosies vai arī, tieši pretēji, rīcības nelikumīgais raksturs un/vai atklāšanas risks padarīs šādu stratēģiju maz ticamu. Šāda novērtējuma kontekstā, lai arī ir atbilstoši ņemt vērā ieinteresētību īstenot šādu konkurenci deformējošu rīcību, kā to, kas šajā gadījumā ir *Tetra* sakarā ar paredzamām komerciālām priekšrocībām PET iekārtu tirgū (359. apsvērums), Komisijai arī ir jānorāda, kādā mērā šo ieinteresētību varētu samazināt vai pat novērst, ievērojot attiecīgās rīcības nelikumību, tās atklāšanas iespējamību, kompetento iestāžu uzsāktu izmeklēšanu gan Kopienu, gan valsts līmenī, kā arī iespējamās finanšu sankcijas.

160 Tā kā Komisija apstrīdētajā lēmumā šādu novērtējumu neveica, no minētā izriet, ka, ciktāl Komisijas novērtējums ir balstīts uz iespējamību vai pat varbūtību, ka *Tetra* īstenos šādu rīcību aseptiskā kartona tirgū, tās secinājumi nav pieņemami.

161 Vēl jo vairāk — apstāklis, ka prasītāja piedāvāja saistības attiecībā uz savu nākotnes rīcību, arī ir faktors, ko Komisijai vajadzēja ņemt vērā, novērtējot to, vai ir iespējams, ka koncentrācijas subjekts varētu darboties tādā veidā, kas novestu pie dominējoša stāvokļa rašanās vienā vai vairākos attiecīgo PET iekārtu tirgos. [Apstrīdētajā] lēmumā nav norādes uz to, ka Komisija ņēma vērā šo saistību radītās sekas, novērtējot šāda stāvokļa rašanos nākotnē, kāds iespējams, izmantojot sviras efektu.

162 No visa iepriekš minētā izriet, ka ir jāizvērtē, vai Komisija pamatoja savu analīzi par sviras efekta iespējamību aseptiskā kartona tirgū un šāda sviras efekta sekām uz koncentrācijas subjektu ar pietiekami pārliecinošiem pierādījumiem. Veicot izvērtēšanu, šajā lietā ir jāņem vērā rīcība, kas – vismaz iespējami — varētu nebūt nelikumīga. Papildus minētajam, ievērojot to, ka paredzamais dominējošais stāvoklis varētu pāraugt koncentrācijā tikai pēc noteikta laika — saskaņā ar Komisijas vērtējumu, līdz 2005. gadam, — Komisijas veiktajai nākotnes pozīcijas analīzei, pieļaujot noteiktu rīcības brīvību, ir jābūt īpaši ticamai."

57 Sīki izvērtējot sviras efekta izmantošanas metodes, Pirmās instances tiesa nosprieda šādi:

"217 Sviras efekta izmantošanas metodes, kas ir uzskaitītas [apstrīdētā] lēmuma 364. apsvērumā (norādīts iepriekš 49. punktā), ir balstītas uz *Tetra* dominējošo stāvokli aseptiskā kartona tirgū. Cita starpā, ievērojot *Tetra* saistības cedēt tās darbības presformu jomā, sviras efektu var īstenot, izmantojot divu veidu pasākumus: pirmkārt, izmantojot spiedienu, lai veiktu iekārtu saistītas vai apvienotas pārdošanas, kā arī preces kartona iepakojumam vienlaikus ar PET iepakojuma iekārtām. Šo spiedienu var izmantot pret *Tetra* klientiem, kam joprojām daļai no izstrādājumiem ir vajadzīgs kartona iepakojums, un it īpaši pret tiem klientiem, kas ar *Tetra* ir noslēguši ilgtermiņa līgumus, lai nodrošinātu vajadzības pēc kartona iepakojuma (365. apsvērums, norādīts iepriekš 50. punktā). Otrkārt, [*Tetra*] var īstenot pasākumus ieinteresētības veicināšanai, tādus kā pārmērīgi augstas cenas, cenu karš un lojalitātes atlaides.

218 Tomēr gadījumos, kad uzņēmums ar dominējošu stāvokli aseptiskā kartona tirgū — tāds kā *Tetra* — izmanto spiedienu saistītas pārdošanas vai ieinteresētības veicināšanas, kā arī pārmērīgi augstu cenu vai objektīvi nepamatotu lojalitātes atlaižu veidā, parasti rodas šāda stāvokļa ļaunprātīga izmantošana. Kā jau Pirmās instances tiesa to ir atzinusi, Komisijai nav pamata izdarīt pieņēmumu par šādas stratēģijas izmantošanu, kā tas ir darīts

[apstrīdētajā] lēmumā, lai attaisnotu lēmumu aizliegt koncentrāciju, kas Komisijai ir paziņota atbilstoši Regulas prasībām (skat. iepriekš minēto 154.–162. punktu). No minētā izriet, ka sviras efekta izmantošanas veidi, ko var ņemt vērā Pirmās instances tiesa, ir tikai tie, kuri — vismaz iespējami — neveido dominējoša stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu aseptiskā kartona tirgū.

219 Tādēļ kopumā ir jāizvērtē stratēģija saistītai vai apvienotai pārdošanai, kas pati par sevi nav piespiedu veids, kā arī lojalitātes atlaidēm, kas kartona tirgū ir objektīvi pamatotas, un kartona vai PET iepakojuma iekārtu piedāvājumam par pazeminātu cenu, kas nav pārmērīgi augsta iedibinātās judikatūras nozīmē (Tiesas 1991. gada 3. jūlija spriedums lietā C-62/86 *AKZO*/Komisija, *Recueil*, I-3359. lpp., it īpaši 102., 115., 156. un 157. punkts; iepriekš minētais 1996. gada 14. novembra spriedums lietā C-333/94 P *Tetra Pak*/Komisija, *Recueil*, I-5951. lpp., 41.–44. punkts, ar ko apstiprināts iepriekš minētais [Pirmās instances tiesas] 1994. gada 6. oktobra spriedums lietā T-83/91 *Tetra Pak*/Komisija, *Recueil*, II-755. lpp., un ģenerāladvokāta Fennelija [*Fennelly*] secinājumi Tiesas 2000. gada 16. marta spriedumā apvienotajās lietās C-395/96 P un C-396/96 P *Compagnie maritime belge transports* u.c./Komisija, *Recueil*, I-1365. lpp., I-1371. lpp., īpaši 123.–130. punkts). Šajā kontekstā ir jāizvērtē, vai Komisija ņēma vērā saistības par *Sidel* un *Tetra Pak* sabiedrību nodalīšanu saskaņā ar principiālu vienošanos 10 gadu laikposmam, atbilstoši kurai nevar izteikt nekādus "kopējus piedāvājumus nevienam *Tetra Pak* kartona izstrādājumam un *Sidel* SBM mašīnai".

220 Turklāt no [apstrīdētā] lēmuma izriet, ka *Tetra* lūdza Komisiju ievērot *Tetra* pastāvošos pienākumus saskaņā ar Lēmuma 92/163 [..] 3. panta 3. punktu, kas paredz:

"*Tetra Pak* neīsteno pārmērīgi augstu vai diskriminējošu cenu politiku un nepiedāvā nevienam klientam savus izstrādājumus, piemērojot atlaides vai labvēlīgākus maksāšanas nosacījumus, kas nebūtu objektīvi attaisnojami. Tādējādi atlaidi par

kartonu var piedāvāt vienīgi atbilstoši katra pasūtījuma daudzumam un šajā nolūkā pasūtījumus dažāda veida kartoniem nevar apvienot."

221 No minētā izriet — *Tetra* skaidri norādīja, ka piekrīt pilnībā ievērot īpašos nosacījumus, kas tai uzlikti atbilstoši EKL 82. pantam sakarā ar tās dominējošo stāvokli aseptiskā kartona tirgū. *Tetra* arī atkārtoja, ka ir gatava uzņemties visu atbilstošo pienākumu izpildi, kas tai uzlikti saskaņā ar Lēmumā 92/163 atzīto par EKL 82. panta pārkāpumu attiecībā uz šiem tirgiem. Šīs lietas kontekstā tā arī apņēmās neveikt nekādus kopējus savu kartona izstrādājumu un *Sidel* SBM mašīnu piedāvājumus.

222 Tā rezultātā vienīgā metode saistītām vai apvienotām pārdošanām, ko faktiski spētu veikt koncentrācijas subjekts, ietvertu *Tetra* piedāvājumus saviem pašreizējiem klientiem kartona tirgū, kas nebūtu obligāti vai piespiedu piedāvājumi un kas attiektos tikai uz kartona iepakojuma iekārtām un/vai kartona izstrādājumiem, no vienas puses, un PET iepakojuma iekārtām, izņemot SBM mašīnas, no otras puses. Tāpat šajā sakarā ir jāpiezīmē, ka, neraugoties uz to, ko Komisija uzsver [apstrīdētajā] lēmumā (177. un 369. apsvērums), rakstos un mutvārdu paskaidrojumos par koncentrācijas subjekta kapacitātes nozīmību, lai piedāvātu praktiski visas iekārtas, kas vajadzīgas integrētas PET izstrādājumu līnijas uzstādīšanai, no šīm saistībām izriet, ka šis subjekts nespēs klientam piedāvāt kopēju piedāvājumu kartona iepakojuma iekārtām un integrētām PET izstrādājumu līnijām, vismaz ne tādu, kas ietvertu *Sidel* SBM mašīnas.

223 Turklāt, lai arī acīmredzama kļūda vērtējumā neliek apšaubīt [apstrīdētajā] lēmumā ietvertā atzinuma ticamību par cenu diskrimināciju, kuru, kā apgalvots, pagātnē ir īstenojis *Sidel*, ko pamato lietas dalībnieku rakstveida un Komisijas mutvārdu paskaidrojumi par ekonometrisko analīzi, uz kuru

tie balstās, tā nesniedz pietiekami pārliecinošus pierādījumus tam, ka koncentrācijas subjekts turpinās īstenot līdzīgu rīcību. Koncentrācijas subjektam — atšķirībā no *Sidel* pirms koncentrācijas — būs saistoša ne vien apņemšanās, bet arī dažādi pienākumi, kas ierobežos *Tetra* rīcību.

224 Tādējādi ir jāatzīst, ka koncentrācijas subjekta iespējas izmantot sviras efektu būs krietni ierobežotas. Minētais ir jāievēro, izvērtējot iespējamās šādas rīcības sekas."

Lietas dalībnieku argumenti

58 Komisija norāda, ka pieeja, ko Pirmās instances tiesa īstenojusi attiecībā uz konglomerāta efektu un *Tetra* nelikumīgo rīcību, neatbilst Regulas 2. pantam un koncentrācijas kontrolei kopumā.

59 Tā vispirms norāda, ka šāda pieeja ir pretēja racionālai 2. panta interpretācijai. Ja ar EKL 82. pantu pietiktu, lai novērstu nelikumības, nebūtu jāparedz koncentrācijas iepriekšēja kontrole. Komisija it īpaši apstrīd pārsūdzētā sprieduma 218. punktu, kurā Pirmās instances tiesa ir nospriedusi, ka "Komisijai nav pamata izdarīt pieņēmumu par šādas [nelikumīgas] stratēģijas izmantošanu", novērtējot, tieši pretēji, ka pieņēmums, saskaņā ar kuru dominējošā stāvoklī esoši uzņēmumi var uzskatīt, ka ir lietderīgi izskaust konkurentus un/vai izmantot klientus, un tādējādi dažos gadījumos pārkāpt EKL 82. pantu, ir ietverts Regulā.

60 Komisija turklāt uzskata, ka Pirmās instances tiesas pieeja ir kļūdaina, jo tā ir pamatota ar atšķirībām starp dažādiem koncentrāciju veidiem, kas nav pamatoti un pretēji Regulas 2. pantam. Tā šajā ziņā izsaka kritiku par pārsūdzētā sprieduma 154. punktu, kurā Pirmās instances tiesa norādīja, ka tā nav struktūra, kas izriet no pašas koncentrācijas un kas rada vai nostiprina dominējošu stāvokli minētā 2. panta 3. punkta nozīmē, bet gan koncentrācijas subjekta rīcība nākotnē. Tā norāda, ka šāds apstiprinājums ir pretējs iepriekš minētā sprieduma *Gencor*/Komisija 94. punktam, kurā Pirmās instances tiesa nosprieda, ka koncentrācijai būtu tūlītējs efekts, ja "apstākļu rašanās, kuros šāda [nelikumīga] rīcība būtu ne vien iespējama, bet arī ekonomiski lietderīga, bija koncentrācijas tiešas un tūlītējas sekas, ievērojot to, ka koncentrācija lielā mērā traucē tirgū pastāvošu efektīvu konkurenci, ilglaicīgi grozot attiecīgā tirgus struktūras". Tā norāda, ka nav attaisnojama nošķiršana, kā to veica Pirmās instances tiesa pārsūdzētajā spriedumā, saskaņā ar kuru dominējošais stāvoklis otrā tirgū tiek izveidots uzreiz vai vidējā termiņā. Pretējā gadījumā vertikāla koncentrācija vai koncentrācija ar konglomerāta efektu var izvairīties no minētās regulas piemērošanas, jo šāda tipa koncentrācija sniedz attiecīgajam subjektam iespēju izmantot — tostarp nelikumīgi — savu dominējošo stāvokli tirgū, kā arī rada pamudinājumu izspiest savus konkurentus no otra tirgus. Komisija secina — šajā gadījumā būtu jāatzīst, ka koncentrācija izraisīs tūlītējas izmaiņas konkurences struktūrā un nosacījumos.

61 Komisija nobeigumā norāda, ka pastāv nepārvarami juridiski un praktiski šķēršļi, lai novērtētu atturošos spēkus, ko rada noteiktu komerciālu darbību nelikumīgais raksturs. Komisijai nav jāanalizē strukturāli raksturlielumi, bet gan uzņēmumu tiekšanās ievērot likumu. Šāda analīze pārkāptu vienlīdzīgas attieksmes principu un nevainīguma prezumpciju. Šo kritēriju arī nevarētu izmantot, jo risku būtu grūti novērtēt un tas var mainīties atkarībā no tā, cik stingra ir katras dalībvalsts konkurences politika. Ņemot vērā Pirmās instances tiesas prasīto pierādījumu standartu, Komisija secina, ka, piemērojot Regulu, tā nespēs pareizi veikt vertikālas koncentrācijas un konglomerāta efekta kontroli.

62 Otrkārt, Komisija uzsver, ka Pirmās instances tiesa pārkāpa minētās regulas 2. pantu un 8. panta 2. punktu, un norāda, ka tai vajadzēja ņemt vērā rīcības rakstura saistības, kuras uzņēmās *Tetra*. Tā salīdzina Pirmās instances tiesas nostāju, kas izklāstīta pārsūdzētā sprieduma 161. punktā, ar iepriekš minētā sprieduma lietā *Gencor*/Komisija 316. un 317. punktu, kur Pirmās instances tiesa neparedzēja, ka jāņem vērā rīcības rakstura saistības gadījumā, ja koncentrācija — iespējams — varētu radīt vai nostiprināt dominējošu stāvokli. Komisija norāda — pat ja dažos gadījumos citādas, ne strukturālas saistības varētu būt pieņemamas, saistības, ko ietver vienīgi solījums rīkoties noteiktā veidā, piemēram, saistības neatbilstošā veidā neizmantot dominējošo stāvokli, kas radīts vai nostiprināts ar koncentrācijas plānu, nav uzskatāmas par tādām, kas padarītu koncentrāciju par saderīgu ar kopējo tirgu.

63 Komisija norāda, ka Pirmās instances tiesa ir sagrozījusi apstrīdēto lēmumu, pārsūdzētā sprieduma 161. punktā nospriežot, ka no šī lēmuma neizriet, ka Komisija savā analīzē bija ņēmusi vērā *Tetra* saistību sekas. Komisija uzsver, ka tā veica šīs sabiedrības saistību analīzi, tomēr tās noraidīja (423.–451. punkts apstrīdētā lēmuma motivācijas daļā). Pirmās instances tiesa nevar likumīgi apstiprināt, ka minētā lēmuma tiesiskumu liek apšaubīt acīmredzama kļūda vērtējumā attiecībā uz secinājumu, ka koncentrācija ir jāaizliedz, ja tā iepriekš nav izanalizējusi Komisijas argumentus, saskaņā ar kuriem šīs saistības ir nederīgas un, jebkurā gadījumā, nepietiekamas, lai rastu risinājumu konkurences problēmām, ko ir radījusi paziņotā koncentrācija.

64 Tieši pretēji — *Tetra*, pirmkārt, uzskata, ka Pirmās instances tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesībās, prasot, lai Komisija ņemtu vērā neatbilstošas rīcības nelikumību. Pirmās instances tiesas pārsūdzētā sprieduma 159. punktā piemērotais kritērijs attiecās uz uzņēmuma racionālu un paredzamu rīcību. Šī rīcība ir jāanalizē, vienlaicīgi ņemot vērā ne vien vēlmi īstenot nelikumīgu rīcību, bet arī faktorus, kas varētu samazināt vai pat novērst šādu vēlmi.

65 *Tetra* uzsver, ka izmantotais salīdzinājums ar lietu, kas bija pamatā iepriekš minētajam spriedumam *Gencor*/Komisija, nav atbilstīgs. Saskaņā ar tās norādīto minētajā lietā kolektīvais dominējošais stāvoklis tika radīts nekavējoties ar horizontālas apvienošanās palīdzību, turpretim tā tas nav šajā lietā, kurā dominējošais stāvoklis var rasties vienīgi pēc noteikta laika un tam ir vajadzīga iepriekšēja nelikumīga rīcība.

66 Atbilstoši *Tetra* norādītajam Komisijas veiktā Regulas interpretācija ir balstīta uz kļūdainu pieņēmumu, ka Regulas mērķis ir novērst ļaunprātīgu rīcību. Tomēr no šīs Regulas 2. panta 2. punkta izriet, ka tās mērķis ir aizliegt jebkura dominējoša stāvokļa izveidošanu, kas pats par sevi un bez ļaunprātīgas rīcības varētu radīt nopietnu šķērsli konkurencei.

67 *Tetra* neredz iemeslus, kuru dēļ pastāvētu nepārvarami juridiski un praktiski šķēršļi, lai izvērtētu noteiktas rīcības nelikumīgā rakstura ietekmi, ne arī to, kādēļ šāda izvērtēšana sastopas ar dažādām grūtībām, kas atšķiras no tām, kuras attiecas uz analīzi saistībā ar vēlmi īstenot šādu neatbilstošu rīcību. Tā uzsver, ka Komisija sevi uzskata par pilnībā spējīgu novērtēt EKL 81. panta, kā arī EKL 82. panta pārkāpumu atklāšanas iespējamību un ka tā ņem vērā šo novērtējumu, nosakot naudas soda apmēru.

68 Otrkārt, attiecībā uz saistību ievērošanu *Tetra* uzsver, ka pārsūdzētā sprieduma 161. punkts apstiprina ne vairāk kā vienīgi to, ka Komisijai vajadzēja ņemt vērā saistību piedāvājumu, novērtējot koncentrācijas subjekta paredzamo nākotnes rīcību. Tā uzsver, ka Pirmās instances tiesa pati nav veikusi piedāvāto saistību novērtējumu un ka nevienā pārsūdzētā sprieduma punktā — pretēji Komisijas norādītajam — tā neprasa "ņemt vērā rīcības rakstura saistības, ko ietver vienīgi solījums neīstenot ļaunprātīgu rīcību".

69 *Tetra* norāda, ka Komisija ir nepareizi interpretējusi iepriekš minēto spriedumu lietā *Gencor*/Komisija. Atšķirībā no šīs interpretācijas, Pirmās instances tiesa šī sprieduma 319. punktā nosprieda, ka saistību kvalifikācijai trūka atbilstības un ka rīcības veida saistību raksturs arī varētu kavēt dominējošā stāvokļa rašanos vai nostiprināšanos.

70 *Tetra* nobeigumā uzsver, ka pretēji Komisijas apgalvojumam tā nav veikusi šīs sabiedrības ierosināto saistību konkrētu novērtējumu, bet vienīgi darījusi zināmus savus principiālos iebildumus pret rīcības veida saistību pielīdzināšanu tāda veida pasākumam, kas varētu efektīvi novērst dominējoša stāvokļa radīšanu Regulas nozīmē.

Tiesas vērtējums par otro pamatu

71 Vispirms ir jāuzsver, ka pārsūdzētā sprieduma 148.–162. punkts, ko apstrīd Komisija gan savas apelācijas sūdzības pirmajā, gan otrajā pamatā, veido kopumu, kurā Pirmās instances tiesa izklāstīja dažus specifiskus konglomerāta efekta aspektus — jo sevišķi pagaidu aspektus — un no tiem atvasināja dažus vispārīgus noteikumus attiecībā uz Komisijai iesniedzamiem pierādījumiem gadījumos, kad tā uzskata, ka koncentrācija ir atzīstama par nesaderīgu ar kopējo tirgu.

72 Šajā kontekstā, atgādinot vajadzību sniegt "pārliecinošus pierādījumus" (*convincing evidence*), Pirmās instances tiesa atsaucās uz pienākumu veikt visu atbilstošo datu kopēju izvērtējumu.

73 Šāds izvērtējums ir jāveic Regulas mērķu kontekstā, proti, novērst tāda dominējoša stāvokļa izveidošanu vai nostiprināšanu, kas varētu būtiski traucēt efektīvu konkurenci kopējā tirgū vai būtiskā tā daļā.

74 Tā kā apstrīdētajā lēmumā ir atzīts, ka šī lēmuma motivācijas daļas 364. punktā paredzētās rīcības īstenošana ir būtisks solis sviras efekta izmantošanai, Pirmās instances tiesa pamatoti uzskatīja, ka šādas īstenošanas iespējamība ir jāizvērtē pilnā apmērā, proti, ņemot vērā — kā tas ir arī norādīts pārsūdzētā sprieduma 159. punktā — gan vēlmi īstenot šādu rīcību, gan arī faktorus, kas sniegtu iespēju mazināt vai pat novērst šādu vēlmi, kuru starpā ir šādas rīcības iespējami nelikumīgais raksturs.

75 Tomēr tas būtu pretēji Regulas novēršanas mērķim saistībā ar katru koncentrācijas projektu lūgt Komisiju, kā tas ir nospriests pārsūdzētā sprieduma 159. punkta pēdējā teikumā, izvērtēt, cik lielā mērā varētu mazināt vēlmi īstenot konkurenci deformējošu rīcību vai pat to novērst, ņemot vērā attiecīgās rīcības nelikumību, tās atklāšanas iespējamību, kompetento iestāžu īstenoto rīcību kā Kopienu, tā valsts līmenī un sankcijas, ko varētu piemērot.

76 Faktiski, tāda analīze, ko prasa Pirmās instances tiesa, uzliktu par pienākumu veikt izsmeļošu un detalizētu izvērtējumu dažādu iespējami piemērojamu tiesību sistēmu regulējumam un to praktizēto tiesību normu ieviešanas politikai. Turklāt lietderības apsvērumu dēļ, veicot šādu analīzi, sākotnēji tiek pieņemts, ka pastāv augsta tādu faktu atklāšanas iespējamība, kas uzskatāmi par faktiem, kuri var radīt iebildumus, jo tie veido konkurenci deformējošas rīcības daļu.

77 No minētā izriet, ka koncentrācijas projekta izvērtēšanas stadijā veikts novērtējums, lai konstatētu iespējamo EKL 82. panta pārkāpuma esamību un nodrošinātu, ka par

šādu pārkāpumu tiks piemērots sods vairākās tiesību sistēmās, būtu pārāk spekulatīvs un neļautu Komisijai balstīt savu vērtējumu uz visiem atbilstošo faktu elementiem, lai pārbaudītu, vai tie apstiprina tādu ekonomiskās attīstības scenāriju kā sviras efekts.

78 Tā rezultātā Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu tiesībās, noraidot Komisijas secinājumus par koncentrācijas subjekta konkurenci deformējošu rīcību, kas varētu radīt sviras efektu, pamatojoties vienīgi uz to, ka Komisija nenovērtēja šādas rīcības īstenošanas iespējas, ņemot vērā tās nelikumīgo raksturu un līdz ar to atklāšanas iespējamību, kompetento iestāžu īstenoto rīcību kā Kopienu, tā valsts līmenī un finanšu sankcijas, ko tādējādi varētu piemērot. Tomēr, tā kā pārsūdzētā sprieduma pamatojumā netika ņemtas vērā *Tetra* piedāvātās saistības, ir jāturpina izvērtēt otro pamatu.

79 Attiecībā uz argumentu, ka Pirmās instances tiesa atkāpās no pašas īstenotās pieejas iepriekš minētajā spriedumā lietā *Gencor*/Komisija, ir jāatzīst, ka pretēji tam, uz ko norāda Komisija, Pirmās instances tiesa nav atkāpusies no nostājas, ko tā ir izklāstījusi šī sprieduma 94. punktā, saskaņā ar kuru efektīva konkurence tiks būtiski traucēta, ja attiecīgajās tirgus struktūrās konkurences rezultātā radīsies ilglaicīgas izmaiņas, kurām būs tiešas un tūlītējas sekas, lai radītu nosacījumus, ar kuriem neatbilstoša rīcība ir iespējama un ekonomiski lietderīga.

80 Šajā ziņā ir jānorāda, ka apstākļi lietā, kura bija pamatā iepriekš minētajam spriedumam lietā *Gencor*/Komisija, bija pilnīgi atšķirīgi, salīdzinot ar tiem, kas pastāvēja saistībā ar apstrīdēto lēmumu. Kā tas izriet no šī sprieduma 91. punkta, koncentrācija novestu pie duopola (*duopolistique*) dominējošā stāvokļa izveidošanās platīna un rodija tirgos, kā rezultātā lielā mērā būtu traucēta efektīva konkurence kopējā tirgū.

81 Tādējādi minētajā spriedumā tā ir koncentrācija, kas attiecīgajās tirgus struktūrās radītu ilglaicīgas izmaiņas un tādējādi neatbilstošu rīcību padarītu iespējamu un ekonomiski lietderīgu.

82 Šajā lietā paziņotā koncentrācija radītu nelielas izmaiņas kartona tirgus struktūrā, kā rezultātā koncentrācijas subjekts nostiprinātu dominējošo stāvokli, kuru *Tetra* šajā tirgū ieņēma ilgāku laiku, kas turklāt bija Komisijas lēmuma objekts EKL 82. panta ietvaros. Tomēr Komisija, aizliedzot minēto koncentrāciju, neaizsargāja efektīvu konkurenci kartona tirgū, bet gan konkurenci PET iekārtu tirgū, it īpaši zemas un augstas ražības SBM mašīnu tirgū, kuras izmanto jutīgiem izstrādājumiem.

83 Šajā ziņā ir jānorāda, ka paziņotā koncentrācija šo tirgus struktūru nebūtu skārusi nekavējoties un tieši, bet to varēja skart vienīgi sviras efekta rezultātā, jo sevišķi koncentrācijas subjekta ļaunprātīgas rīcības kartona tirgū rezultātā.

84 No šiem apsvērumiem izriet, ka iepriekš minētajā spriedumā lietā *Gencor*/Komisija izvērtētā situācija nav pietiekamā mērā salīdzināma ar lietu, kurā Pirmās instances tiesa pieņēma pārsūdzēto spriedumu, tiesai noderīgu vadlīniju atvasināšanai. Tirgus struktūra, kurā Komisija ar apstrīdētā lēmuma palīdzību iecerēja saglabāt efektīvu konkurenci, *Gencor*/Komisija lietā tika tieši grozīta ar koncentrāciju, turpretim šajā lietā to var grozīt vienīgi ar sviras efekta palīdzību.

85 Attiecībā uz *Tetra* piedāvāto rīcības rakstura saistību ievērošanu Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 161. punktā pamatoti uzsvēra — tas, ka *Tetra* šajā lietā piedāvāja saistības attiecībā uz tās rīcību nākotnē, ir faktors, kuru Komisijai vajadzēja

ņemt vērā, lai novērtētu, kāda ir ticamība tam, ka koncentrācijas subjekts rīkosies tā, lai būtu iespējams izveidot dominējošu stāvokli vienā vai vairākos attiecīgajos PET iekārtu tirgos.

86 Šajā ziņā Tiesa atgādina par apsvērumiem, ko Pirmās instances tiesa izklāstīja iepriekš minētā sprieduma lietā *Gencor*/Komisija 318. un 319. punktā. Pretēji tam, ko norāda Komisija, no šī sprieduma neizriet, ka Pirmās instances tiesa būtu izslēgusi rīcības rakstura saistību ņemšanu vērā. Tieši pretēji, Pirmās instances tiesa 318. punktā izklāstīja principu, saskaņā ar kuru attiecīgo uzņēmumu piedāvātajām saistībām jāsniedz Komisijai iespēja secināt, vai attiecīgā koncentrācija neradīs vai nenostiprinās dominējošu stāvokli Regulas 2. panta 2. un 3. punkta nozīmē. Tad Pirmās instances tiesa 319. punktā no šī principa secināja, ka piedāvāto saistību iedalījums rīcības saistībās un strukturālās saistībās ir nenozīmīgs un nevar iepriekš izslēgt iespējamību, ka saistības, kas sākotnēji šķiet kā rīcības veida saistības — tādas kā saistības neizmantot preču zīmi noteiktā laika periodā vai nodot konkurentu rīcībā daļu koncentrācijas rezultātā izveidotā uzņēmuma ražošanas jaudas, vai, vispārīgiem vārdiem runājot, nodrošināt pieeju svarīgai infrastruktūrai ar nediskriminējošiem noteikumiem — varētu būt arī tāda rakstura, kas kavē dominējoša stāvokļa rašanos vai nostiprināšanos.

87 Attiecībā uz Komisijas izvērtējuma par rīcības rakstura saistībām ņemšanu vērā Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 161. punktā aprobežojās ar atzinumu, ka no apstrīdētā lēmuma neizriet, ka Komisija savā analīzē būtu ņēmusi vērā minēto saistību sekas attiecībā uz nākotnē ar sviras efekta palīdzību iespējami izveidojamu dominējošu stāvokli.

88 Tomēr nav atzīstams tas, ka Pirmās instances tiesa šajā ziņā apstrīdēto lēmumu būtu sagrozījusi vai arī pārsūdzēto spriedumu nepietiekoši motivējusi. Faktiski, no

apstrīdētā lēmuma motivācijas daļas 429.–432. punkta, kas bija vienīgie šī lēmuma punkti par *Tetra* iesniegtajām rīcības rakstura saistībām, izriet, ka Komisija principā atteicās pieņemt šādas saistības, 429. punktā norādot — "pašas par sevi tās nav derīgas, lai atjaunotu ilgstošas efektīvas konkurences nosacījumus, jo tās neskar problēmu — tirgus struktūras noturīgas izmaiņas, — ko izraisa paziņotā darbība", un 431. punktā norādot, ka "šādi rīcības veida solījumi ir pretrunā Komisijas pasludinātajai politikai attiecībā uz korektīvajiem pasākumiem un pašas Regulas par koncentrācijām mērķim [..] un ir ļoti grūti, pat neiespējami, veikt efektīvu kontroli".

89 No otrā pamata kopējā izvērtējuma izriet — lai arī Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu tiesībās, nepieņemot Komisijas secinājumus attiecībā uz koncentrācijas subjekta īstenoto rīcību, kas varētu radīt sviras efektu, tā tomēr pārsūdzētā sprieduma 161. punktā pamatoti nosprieda, ka Komisijai vajadzēja ņemt vērā saistības, kuras *Tetra* apņēmās īstenot attiecībā uz minētā subjekta rīcību nākotnē. Tādējādi, lai arī šis pamats ir daļēji pamatots, tas tomēr nevar novest pie pārsūdzētā sprieduma apšaubīšanas tiktāl, ciktāl tas atceļ apstrīdēto lēmumu, jo šī atcelšana it sevišķi ir pamatota ar Komisijas atteikšanos ņemt vērā minētās saistības.

Par trešo pamatu

90 Ar savu trešo pamatu Komisija norāda, ka Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu tiesībās sakarā ar kļūdainu kritēriju piemērošanu kontrolei tiesā un Regulas 2. panta pārkāpumu, pārsūdzētā sprieduma 269. punktā nospriežot, ka "[apstrīdētais] lēmums nesniedz pietiekamus pierādījumus tam, lai attaisnotu noteikto atšķirību pakārtotajiem tirgiem starp SBM mašīnām, vadoties pēc to galējā izmantošanas veida. Attiecīgi, vienīgie pakārtotie tirgi, kas ir jāapskata, ir zemas un augstas ražības mašīnu tirgi".

Lietas dalībnieku argumenti

91 Komisija atgādina, ka SBM mašīnu tirgu definīcija ir apstrīdētā lēmuma pamatelements. Tā norāda, ka atbilstošajai tirgus daļai, ko pārstāv kopēja klientu bāze PET un kartonam, attiecībā pret kuru *Tetra* varētu izmantot tās dominējošo stāvokli kartona tirgū ar sviras efekta palīdzību, ir izšķiroša ietekme attiecībā uz konkurentu izspiešanas [no tirgus] iespējamību un koncentrācijas subjekta dominēšanu šajā tirgū.

92 Komisija norāda, ka apstrīdētā lēmuma motivācijas daļas 176.–183. punktā, ko papildina 347.–358. punkts un 381.–383. punkts, tā definēja SBM mašīnu atšķirīgos tirgus, vadoties pēc tā, vai šīs mašīnas izmanto jutīgu vai nejutīgu izstrādājumu iepakošanai, un, šādi rīkojoties, balstījās uz faktoriem, kas bija saistīti gan ar piedāvājumu, gan pieprasījumu. Attiecībā uz minēto šī lēmuma 178. punkts formulēts šādi:

"178 Jebkurā gadījumā, atšķirīga klientu grupa attiecīgajiem izstrādājumiem var izveidot šaurāku un atšķirīgāku izstrādājumu tirgu, šādai grupai kļūstot par cenu diskriminācijas objektu. Tas parasti notiks, ja ir izpildīti divi nosacījumi, proti: a) ir iespējams precīzi noteikt, kādai grupai pieder attiecīgais klients brīdī, kad tas iegādājas atbilstošos izstrādājumus, un b) tirdzniecība starp klientiem vai arbitrāža no ieinteresēto personu puses nav īstenojama."

93 Pārsūdzētā sprieduma 259. punktā Pirmās instances tiesa Komisijas izvirzīto argumentāciju apstrīdētajā lēmumā apkopoja šādi (šo apkopojumu pati Komisija nav apstrīdējusi):

"259 [Apstrīdētajā] lēmumā Komisija vispirms atzīst, ka "pat, kā apgalvots, attiecībā uz "vispārīgu" iekārtas daļu — tādu kā SBM mašīnas — ir pamatoti

izvērtēt iekārtu tirgu atbilstoši gala izmantošanas jomai", kas ir "pat vēl jo vairāk atbilstoši, ja tiek salīdzinātas visas iepakošanas sistēmas, lai noteiktu, vai tās var piederēt vienam un tam pašam izstrādājumu tirgum" (43. apsvērums). Tā turpinājumā norāda, ka katram no šķidrās pārtikas izstrādājumiem, kas paredzēti iepakošanai, ir "ļoti specifiskas īpatnības, kas nosaka attiecīgo iepakošanas veidņu izmantošanas iespēju", pirms tā secina par labu galīgā patēriņa jomai kā nozīmīgam analītiskam instrumentam, lai novērtētu šķidrās pārtikas iepakošanas iekārtu tirgu (44. apsvērums, minēts iepriekš 30. punktā). Tādējādi tā nošķir jutīgus izstrādājumus, kas pieder "kopējo izstrādājumu segmentam", no citiem izstrādājumiem, balstoties uz pirmo minēto [izstrādājumu] īpašībām to iepakošanai, vismaz no tehniskā viedokļa, izmantojot vai nu kartonu, vai PET, atšķirībā no nejutīgiem izstrādājumiem — tādiem kā ūdens un gāzētie dzērieni — kuru iepakošanai nevar izmantot kartonu (58. apsvērums). Lai arī apstiprinot, ka "vairums SBM mašīnu ir "vispārīgas"" (177. apsvērums), Komisija tajā pašā apsvērumā norāda, ka "PET iepakošanas līnija, kurā SBM mašīna ir tikai viens no tās komponentiem, parasti ir īpaši pielāgota izstrādājumiem, ko iepilda klienti", kam it īpaši ir nozīme jutīgu izstrādājumu gadījumā, kas ir vairākkārt atkārtots arguments tās novērtējumā par sviras efekta sekām (369. apsvērums). Komisija citē *Sidel SRS G Combi* piemēru, kas ir "paredzēts gāzēto dzērienu iepildīšanai [un ko] dzērienu ražotājs nevar izmantot citiem risinājumiem, ja tas vēlas iepildīt sulas" (177. apsvērums), kam savukārt ir vajadzīgas aseptiskās *Combi SRA* mašīnas. Atsaucoties uz savu 1997. gada 9. decembra paziņojumu par atbilstošā tirgus noteikšanu saistībā ar Kopienu konkurences tiesībām (OV C 372, 5. lpp., 43. punkts), Komisija turpinājumā atzīst, ka šajā lietā ir sasniegti divi nosacījumi, kas parasti ir izpildāmi, lai atzītu atšķirīgu klientu grupas pastāvēšanu, kā arī šaurāku izstrādājumu tirgu, proti — ir iespējams precīzi noteikt, kurai klientu grupai pieder attiecīgais klients brīdī, kad tas pērk SBM mašīnas un ir iestājies fakts, ka tirdzniecība starp klientiem vai arbitrāža no ieinteresēto personu puses nav īstenojama (178. apsvērums)."

94 Pārsūdzētā sprieduma 260.–269. punktā Pirmās instances tiesa ir nospriedusi šādi:

"260 Pirmās instances tiesa vispirms atzīst, ka [apstrīdētajā] lēmumā liktais uzsvars uz jutīgiem izstrādājumiem, kas pieder "kopējiem izstrādājumu

segmentiem", ir pamatots ar objektīvu kritēriju, proti, ar faktu, ka šie izstrādājumi pieder kartona iepakojuma izstrādājumu kategorijai, un iespēju — vismaz no tehniskā viedokļa — iepakot PET, kas, ievērojot paredzamo pieaugumu (skat. iepriekš minēto 201.–216. punktu), acīmredzot ļļūs par izplatītu tirgus realitāti līdz 2005. gadam vismaz attiecībā uz AANDZ, kā arī tējas un kafijas dzērieniem.

261 Tomēr apstrīdētais lēmums nenodrošina pietiekami pārliecinošus pierādījumus tam, lai pierādītu — kā apgalvots — SBM mašīnu, kas tiek izmantotas jutīgu izstrādājumu iepakošanai, specifiskās īpašības. Kombinētās mašīnas ir īpaši izstrādātas gāzēto dzērienu iepildīšanai, un tās nevar izmantot sulām. Tomēr ar to nepietiek, lai pierādītu, ka zemas un augstas ražības SBM mašīnas — pat ja tās pirms pārdošanas piemēro pircēju vēlmēm — nekļūst, kā to faktiski apgalvo prasītāja, par vispārīgām mašīnām, t.i., piemērotām vairāku veidu izstrādājumu iepakošanai.

262 Attiecībā uz apgalvojumu par iepakošanas veidņu īpatnībām atkarībā no paredzētajiem izstrādājumiem, kā to šajā gadījumā norāda Komisija, un, ja prasītāja neapstrīd, ka veidņu skaits nosaka mašīnu ražību, tomēr jānorāda — šis īpašais apstāklis nepierāda, ka SBM mašīnas, kuru veidnes ir vienīgi komponents, savā starpā būtiski atšķirtos. No paziņojuma izriet, ka veidņu kalpošanas ilgums ir vidēji trīs gadi, turpretim SBM mašīnas kalpošanas ilgums sasniedz pat 15 gadus (304. punkts). Lai arī *Sidel* pats izgatavo savas veidnes, [apstrīdētajā] lēmumā netiek apšaubīta paziņojumā iesniegtā informācija par veidņu tirgu, saskaņā ar kuru *Sidel* nav aktīvs šajā tirgū (t.i., kā veidņu piegādātājs trešajām personām) un atbilstoši kuram konkurence starp aktīvajiem uzņēmumiem ir ļoti spēcīga, it īpaši no *SIG* puses, kas savā *Internet* mājas lapā norāda, ka atrodas vadošā pozīcijā (309. punkts).

263 Turklāt [apstrīdētajā] lēmumā netiek apšaubīts paziņojumā ietvertais apgalvojums, saskaņā ar kuru klients lielā ražotnē var izmantot vairākas SBM mašīnas, lai apvienotu tās dažādu izstrādājumu vajadzībām. [Apstrīdētajā] lēmumā nav ietverts izvērtējums tam, vai dažu klientu SBM mašīnu veidnēm pieprasīto elastību var izskaidrot ar vajadzību, kas saistīta ar šādu patēriņu.

264 Savai aizstāvībai Komisija atsaucas uz vairākām SBM mašīnu modifikācijām, ar kuru palīdzību var palielināt to darba ražīgumu vai padarīt tās noderīgākas integrētai PET izstrādājumu līnijai, tādas kā speciālas stikla izpūšanas gaisa filtrēšanas sistēmas pievienošana vai ultravioletā apstrāde, lai ierobežotu sabojāšanas risku, pirms presformas ievieto SBM mašīnās. Tiesas sēdes laikā Komisija precizēja, ka šīs modifikācijas ir pierādījums ļoti specifiskām SBM mašīnu īpašībām, ko izmanto PET iepakošanas līnijām, uz kurām atsaucas [apstrīdētais] lēmums (177. apsvērums). *Tetra*, apstrīdot Komisijas pieeju, kas piešķir specifiskas īpašības citiem SBM mašīnu komponentiem PET izstrādājumu līnijas ietvaros, tomēr norāda, ka šīs izmaiņas veido ne vairāk kā 5 % no SBM mašīnu izmaksām.

265 Vispirms ir jāatzīst, ka [apstrīdētajā] lēmumā nav nekādas atsauces uz šo informāciju. Lai arī lēmumā pareizi ir akcentēta klientu īpašo vajadzību nozīme, kas it īpaši pieprasa aseptiskas PET iepildīšanas līnijas izmantošanu, proti — galvenokārt aseptisku nosacījumu garantiju, tomēr šis elements nevar attaisnot definīciju atšķirīgiem pakārtotajiem tirgiem SBM mašīnām, ko izmanto iepildīšanas līnijās attiecīgiem jutīgiem izstrādājumiem. Vienīgi tas, ka katra SBM mašīna ir jāuzstāda kā PET līnijas daļa, lai noderētu tās pircējiem, neattaisno apstākli, ka specifiskās īpašības citām PET iekārtām šīs līnijas ietvaros, it īpaši PET aseptiskai iepildīšanai, ir jāpiešķir pašām SBM mašīnām.

266 Vēl jo vairāk ir jāpiekrīt SBM mašīnu vispārējam raksturam, jo tiesas sēdē Komisija nevarēja atspēkot *Tetra* apgalvojumu par relatīvi zemām izmaksām salīdzinājumā ar tā sauktajām "standarta" SBM mašīnu izmaksām, it īpaši augstas ražības SBM mašīnām, padarot jebkuras attiecīgās modifikācijas par vēlamām, lai šādas mašīnas kļūtu vienkāršāk savietojamas izmantošanai ar aseptiskas un neaseptiskas PET iepildīšanas mašīnām un, iespējams, ar aseptiskas iepildīšanas mašīnām, ko var pārveidot no PET uz ABP.

267 Turklāt lietas dalībnieki piekrīt, ka kombinētās mašīnas, ko aseptiskai iepildīšanai joprojām izmanto ļoti retos gadījumos (skat. iepriekš minēto 248. un 249. punktu), neveido atšķirīgu tirgu, kā tas arī izriet no [apstrīdētā] lēmuma.

268 Attiecībā uz iespēju precīzi noteikt, kurai grupai pieder attiecīgais klients brīdī, kad tas iegādājas SBM mašīnu, un to, vai šāds klients var, vismaz šobrīd, [Eiropas ekonomiskajā zonā] atrast labāku cenu, izmantojot arbitrāžu starp iespējamajiem piegādātājiem, ir skaidrs, ka šīs iespējas — ja tās uzskatāmas par noteiktām — būtu piemērojamas gan SBM mašīnām, ko izmanto nejutīgiem izstrādājumiem, gan arī tām mašīnām, ko izmanto jutīgu izstrādājumu iepakošanai. Koncentrācijas subjekta spēja identificēt grupu, kurai pieder klients, rodas, pateicoties faktam, ka daudzi kartona tirgus klienti, kas pāries uz PET, būs pašreizējie *Tetra* klienti. Tomēr šī iespējamā priekšrocība, kas izriet no "pirmā soļa priekšrocības" (*avantage de "premier arrivant"*), ko paredzamā kārtā iegūs koncentrācijas subjekts, neizslēdz iespējamību, ka šie klienti var pāriet pie citiem SBM mašīnu piegādātājiem, ja tie vairs nebūs apmierināti ar koncentrācijas subjekta piedāvātajiem nosacījumiem.

269 Pamatojoties uz pierādījumu [apstrīdētajā] lēmumā, Komisija tādējādi ir pieļāvusi kļūdu, pirmkārt, atzīstot, ka "vairums SBM mašīnu ir "vispārējas""

(177. apsvērums), un, otrkārt, tās iedalot pēc galīgā izmantošanas veida. Faktiski [apstrīdētais] lēmums nesniedz pietiekamus pierādījumus tam, lai attaisnotu noteikto atšķirību pakārtotajiem tirgiem starp SBM mašīnām atbilstoši to galējam izmantošanas veidam. Attiecīgi, vienīgie pakārtotie tirgi, kas ir jāapskata, ir zemas un augstas ražības mašīnu tirgi."

95 Komisija norāda, ka Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu tiesībās, pārsūdzētā sprieduma 265. punktā prasot, lai Komisija apstrīdētajā lēmumā izklāstītu visu tās izmeklēšanas gaitā savākto tehnisko informāciju. Tā šajā ziņā atgādina, ka jautājums, vai lēmuma motivācija izpilda EKL 253. panta prasības, ir jānovērtē ne tikai attiecībā uz tās redakciju, bet arī tās kontekstu un jo sevišķi atbilstošo faktu iepriekšējas zināšanas pakāpi, un šī lēmuma pieņemšanai pieejamo laikposmu.

96 Turklāt Pirmās instances tiesa pārkāpa kontroles tiesā ietvarus, sagrozīja apstrīdēto lēmumu un aizstāja Komisijas izvērtējumu ar savējo, pat nemotivējot Komisijas analīzes noraidījumu, šajā pašā 265. pantā atzīstot, ka aseptisko nosacījumu garantijas prasība nevar attaisnot definīciju atšķirīgiem pakārtotajiem tirgiem SBM mašīnām, ko izmanto iepildīšanas līnijās attiecīgiem jutīgiem izstrādājumiem. Tāpat pārsūdzētā sprieduma 266. punktā Pirmās instances tiesa noraidīja atzinumu par SBM mašīnu modifikāciju nozīmību, lai šādas mašīnas varētu izmantot aseptiskai iepakošanai, vadoties vienīgi pēc vajadzīgo pielāgojumu izmaksu faktora, neizvērtējot citus Komisijas vērā ņemtos elementus, jo sevišķi jautājumu par to, vai SBM mašīnu piegādātājiem tradicionālajiem klientiem ūdens un bezalkoholisko gāzēto dzērienu sektorā ir vajadzīgā pieredze, lai veiktu šādas modifikācijas un piedāvātu atbilstošas garantijas.

97 Komisija arī apstrīd savas argumentācijas noraidījumu tam, ka cenu diskriminācija var kalpot kā pierādījums atšķirīgu pakārtoto tirgu pastāvēšanai. Pārsūdzētā sprieduma 223. punktā Pirmās instances tiesa faktiski atzina, ka šāda diskriminācija,

ko, kā apgalvots, pagātnē ir īstenojis *Sidel*, neveido pietiekami pārliecinošus pierādījumus tam, ka koncentrācijas subjekts turpinās rīkoties līdzīgā veidā, turpretim šim subjektam — atšķirībā no *Sidel* pirms koncentrācijas — būs saistoša ne tikai apņemšanās, bet arī dažādi pienākumi, kas ierobežos *Tetra* rīcību. Komisija norāda, ka Pirmās instances tiesa šajā ziņā ir pieļāvusi kļūdu tiesībās trīs iemeslu dēļ. Pirmais iemesls attiecas uz faktu, ka cenu diskriminācija pati par sevi ir pierādījums tam, ka pastāv atšķirīgi piedāvājuma un pieprasījuma nosacījumi izstrādājumu pārdošanai dažādiem klientiem, un tādējādi ir pierādījums tam, ka pastāv atšķirīgi tirgi. Otrs iemesls ir saistīts ar faktu, ka Pirmās instances tiesa prasīja, lai Komisija neņem vērā nelikumīgu rīcību, kaut arī tā būtu bijusi ekonomiski lietderīga. Trešais iemesls — kā tas izriet no pārsūdzētā sprieduma 161. un 162. punkta — attiecas uz to, ka Pirmās instances tiesa neņēma vērā *Tetra* dominējošo stāvokli kartona tirgū, bet atzina, ka koncentrācijas subjektam nebija dominējoša stāvokļa PET tirgos un tādēļ cenu diskriminācija PET tirgū nevar radīt dominējošā stāvokļa neatbilstošu izmantošanu EKL 82. panta nozīmē.

98 Visbeidzot, Komisija kritizē Pirmās instances tiesas atzīto, ka klienti var pāriet pie citiem piegādātājiem, kas nav *Tetra*. Tā norāda, ka Pirmās instances tiesa ignorēja Komisijas argumentus par arbitrāžas iespējas trūkumu attiecībā uz viena un tā paša piegādātāja mašīnām (lietotu mašīnu iegāde un viena uzņēmuma iekšienē veikta pāreja no "nejutīgu izstrādājumu" daļas uz "jutīgu izstrādājumu" daļu).

99 *Tetra* vispārīgi norāda, ka šis pamats ir atzīstams par nepieņemamu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz faktu izvērtēšanu.

100 Tā atgādina, ka apstrīdētā lēmuma motivācijas daļas 177. punktā pati Komisija apstiprināja, ka SBM mašīnas ir "vispārīgas", bet ka PET iepakojumu līnija ir īpaši pielāgota izstrādājumiem, ko iepilda klients. *Tetra* norāda, ka Komisija veltīgi izvirza elementus, kas nav ietverti pašā lēmumā, jo — kā izriet no judikatūras — lēmumam

ir jāsatur informācija par visiem faktiem un tiesību normām, uz kuriem balstās Komisija, lai tādējādi sniegtu iespēju šajā jautājumā veikt efektīvu kontroli tiesā. Tomēr apstrīdētais lēmums nesatur nekādu atsauci uz vajadzību uzskatīt SBM mašīnu par noteikta veida iepakošanas līnijas elementu. Jebkurā gadījumā, Pirmās instances tiesa atbildēja uz visiem Komisijas izvirzītajiem argumentiem tiesas procesa laikā. Tādējādi pārsūdzētā sprieduma 266. punkts satur atbildi uz Komisijas iebildumu rakstā izvirzīto jauno argumentu.

101 *Tetra* norāda, ka Komisija pārsūdzētā sprieduma 223. punktu apskata ārpus konteksta. Faktiski šajā punktā Pirmās instances tiesa neatsaucas uz jautājumu par iespēju izvirzīt diskrimināciju kā pierādījuma līdzekli atšķirīgu tirgu pastāvēšanai, bet aprobežojas ar izvērtējumu, vai *Sidel* rīcība pagātnē ir pietiekami pārliecinošs pierādījums tam, ka koncentrācijas subjekts turpinās rīkoties līdzīgi. Pirmās instances tiesa tikai minētā sprieduma 258.–269. punktā ir izvērtējusi tirgus definīciju.

Tiesas vērtējums par trešo pamatu

102 Sākotnēji kā nederīgs ir jānoraida Komisijas izvirzītais arguments par to, ka Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 265. punktā atzina — apstrīdētajā lēmumā trūkst atsauces uz noteiktu tehnisku skaidrojumu — kā apgalvots — ļoti īpašām to SBM mašīnu raksturiezīmēm, kas tiek izmantotas PET iepildīšanas līnijās, ko Komisija savai aizstāvībai sagatavoja tikai tiesas sēdes laikā. No šī paša sprieduma 266. un 267. punkta redakcijas izriet, ka Pirmās instances tiesa nav balstījusi savu izvērtējumu vienīgi uz to, ka minētajā lēmumā bija nepietiekami pārliecinoši pierādījumi — kā apgalvots — šo mašīnu īpašām raksturiezīmēm, bet ka šī tiesa ņēma vērā Komisijas iesniegtos argumentus savai aizstāvībai, kā arī tiesas sēdē sniedza uz tiem atbildes.

103 Tāpat kā neatbilstošs ir noraidāms arguments par to — kā apgalvots, — ka Pirmās instances tiesa neatzina cenu diskrimināciju kā pierādījumu atšķirīgu pakārtoto tirgu pastāvēšanai. Faktiski no pārsūdzētā sprieduma 259. punkta pēdējā teikuma un 268. punkta redakcijas izriet, ka atšķirīgu tirgu noteikšanas ietvaros Pirmās instances tiesa nav spriedusi par tiešu cenu diskriminācijas pierādījumu, bet koncentrējusi savu analīzi uz nosacījumiem, ar kuriem cenu diskriminācijas iespējamību var uzskatīt par pierādītu; šie nosacījumi ir definēti apstrīdētā lēmuma motivācijas daļas 178. punktā, proti, ir iespējams precīzi noteikt, kurai klientu grupai pieder attiecīgais klients, un tirdzniecība starp klientiem vai arbitrāža no ieinteresēto personu puses nav īstenojama.

104 Pārējie Komisijas izvirzītie argumenti sava trešā pamata aizstāvībai, ar ko tā apstrīdēja Pirmās instances tiesas vērtējumu par SBM mašīnu vispārīgo raksturu un par iespēju noteikt, kurai klientu grupai pieder klients, kā arī neiespējamību attiecībā uz šīm mašīnām veikt tirdzniecību starp klientiem vai arbitrāžu no ieinteresēto personu puses, ir atzīstami par nepieņemamiem, jo tie apstrīd Pirmās instances tiesas veikto pierādījumu elementu novērtējumu, kas nav pakļaujams Tiesas kontrolei apelācijas sūdzības ietvaros.

105 No visiem šiem apsvērumiem izriet, ka trešais pamats vienā tā daļā nav pieņemams un otrā daļā nav pamatots.

Par ceturto pamatu

106 Savā ceturtajā pamatā Komisija norāda, ka Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi Regulas 2. pantu, sagrozījusi faktus un nav ņēmusi vērā Komisijas argumentus, neatzīstot Komisijas novērtējuma pamatotību, saskaņā ar kuru *Tetra* nostiprinās savu dominējošo stāvokli kartona sektorā.

107 Apstrīdētā lēmuma motivācijas daļas 390.–401. punkta mērķis ir pierādīt, ka paziņotā koncentrācija var nostiprināt *Tetra* dominējošo stāvokli kartona sektorā, jutīgu izstrādājumu tirgū novēršot iespējamo konkurenci, ko rada lielākais piegādātājs PET tirgū, proti, *Sidel*. Tādējādi vājākas konkurences spiediena apstākļos *Tetra* vairs nebūs motivēta samazināt cenu saviem kartona iepakojumiem un tā varētu būt iedrošināta pārtraukt jauninājumu ieviešanu.

108 Kā to Pirmās instances tiesa uzsvēra pārsūdzētā sprieduma 311. un 317. punktā, Komisija savas argumentācijas aizstāvībai balstījās uz iepriekš minēto Pirmās instances tiesas 1994. gada 6. oktobra spriedumu lietā *Tetra Pak*/Komisija, ko apelācijā apstiprināja Tiesa ar iepriekš minēto 1996. gada 14. novembra spriedumu lietā *Tetra Pak*/Komisija (turpmāk tekstā — "*Tetra Pak II* judikatūra"), atbilstoši kuram iespējamās konkurences vājināšanās ļautu *Tetra* justies ievērojami mazāk apdraudētai aseptiskā kartona tirgū, ko varētu uzskatīt par tās dominējošā stāvokļa nostiprināšanu šajā tirgū Regulas 2. panta nozīmē.

109 Pārsūdzētā sprieduma 312. punktā Pirmās instances tiesa ir nospriedusi šādi:

"[..] ja Komisija paļaujas uz potenciālās konkurences novēršanu vai nozīmīgu samazināšanu — pat tādu konkurenci, kurai ir pieaugoša tendence, — lai attaisnotu paziņotās koncentrācijas aizliegumu, faktori, ko tā identificē, lai pierādītu dominējošā stāvokļa nostiprināšanu, ir jāpamato ar pārliecinošiem pierādījumiem. Tikai tas, ka iegūstošais uzņēmums atbilstošajā tirgū jau ieņem skaidri dominējošu stāvokli, lai arī var radīt svarīgu elementu — kā atzīts apstrīdētajā lēmumā, — pats par sevi nav pietiekams, lai attaisnotu secinājumu, ka iespējamās konkurences samazināšanās, ar ko šis uzņēmums sastapsies, nostiprinās tā pozīciju."

110 Šī paša sprieduma 322. punktā Pirmās instances tiesa atzina, ka koncentrāciju kontroles jomā, principā, nav nekā tāda, kas varētu liegt piemērot "asociējošu saišu" teoriju koncentrācijas kontrolei, kas ir atzīta *Tetra Pak II* judikatūrā EKL 82. panta piemērošanas kontekstā. Lieta, kas bija pamatā *Tetra Pak II* judikatūrai, attiecās uz rīcību attiecīgajā tirgū, kas tika uzskatīta par tādu, kas rada dominējoša stāvokļa neatbilstošu izmantošanu asociētajos tirgos. Šī lieta attiecas uz tuvu esošiem tirgiem. Pirmās instances tiesa minētā sprieduma 323. punktā tomēr nosprieda, ka atsauce uz minēto judikatūru nav atbilstoša, jo "šī lieta vienkārši attiecas uz efektiem potenciālās konkurences novēršanai vai nozīmīgai samazināšanai, kas saskaņā ar Komisijas norādīto ir svarīga un ticama".

111 Šajā pašā 323. punktā Pirmās instances tiesa arī norādīja, ka "starp kritērijiem, kas ir noteikti Regulas 2. panta 1. punktā un ko Komisijai ir pienākums piemērot savā novērtējumā par paziņoto koncentrāciju, ir "visa attiecīgā tirgus struktūra un [..] iespējamā uzņēmumu konkurence [..]"". Pirmās instances tiesa turpinājumā nosprieda šādi:

"Tādējādi Komisija nepieļāva kļūdu, izvērtējot to, cik nozīmīga būtu iespējamā konkurences samazināšanās kartona tirgū, kas rastos no PET iekārtu tirgus. Tomēr tai jāpierāda, ka šādam samazinājumam, ja tāds pastāvētu, būtu tendence stiprināt *Tetra* dominējošo stāvokli attiecībā pret tās konkurentiem aseptiskā kartona tirgū."

112 Pārsūdzētā sprieduma 324. punktā Pirmās instances tiesa — kā liecina tās analīze — norādīja, ka PET patēriņa pieaugums jutīgu izstrādājumu iepakošanai acīmredzot būtu daudz mazāks, nekā to novērtē Komisija. Tādējādi vairs nebija iespējams, balstoties uz apstrīdētā lēmuma pamatā esošajiem pierādījumiem, koncentrācijas aizlieguma attaisnošanai ar prasīto precizitāti noteikt, vai, pateicoties paziņotās

koncentrācijas īstenošanai, *Tetra* nonāktu tādā situācijā, ka aseptiskā kartona tirgū tā iegūtu lielāku neatkarību attiecībā pret saviem konkurentiem nekā iepriekš.

113 Pārsūdzētā sprieduma 325. punktā Pirmās instances tiesa izvērtēja divus faktiskos elementus saistībā ar *Tetra* rīcību nākotnē, uz ko paļāvās Komisija, lai — kā apgalvots — pierādītu negatīvos efektus, kas aseptiskā kartona tirgū rastos paziņotās koncentrācijas rezultātā.

114 Pārsūdzētā sprieduma 326.–328. punktā Pirmās instances tiesa izvērtēja Komisijas iesniegtos pierādījumus attiecībā uz cenu konkurenci un 328. punkta pēdējā teikumā nosprieda, ka atzinums apstrīdētajā lēmumā, atbilstoši kuram *Tetra* būtu pakļauta mazākam spiedienam pazemināt savas kartona cenas, ja tai būtu atļauts iegūt *Sidel*, nav pamatots ar pārliecinošiem pierādījumiem.

115 Pārsūdzētā sprieduma 329.–331. punktā Pirmās instances tiesa izvērtēja Komisijas iesniegtos pierādījumus, lai aizstāvētu savu viedokli, ka paziņotā koncentrācija varētu mazināt *Tetra* vēlmi ieviest jauninājumus. Šī paša sprieduma 332. punktā tiesa norādīja, ka apstrīdētajā lēmumā nav juridiski pareizi pierādīts, ka koncentrācijas subjekts būtu mazāk nekā šobrīd *Tetra* ieinteresēts ieviest jauninājumus kartona sektorā.

116 Pārsūdzētā sprieduma 333. punktā Pirmās instances tiesa nosprieda šādi:

"No minētā izriet, ka izvirzītie pierādījumi [apstrīdētajā] lēmumā juridiski pareizā formā nenorāda, ka, likvidējot *Sidel* kā tās potenciālo konkurentu, [paziņotās] koncentrācijas ietekme uz *Tetra* ieņemto pozīciju galvenokārt aseptiskā kartona tirgū varētu būt tāda, kas atbilst Regulas 2. panta 3. punkta noteikumiem. Faktiski no

visa iepriekš minētā izriet — nav pierādīts, ka koncentrācijas subjekta stāvoklis varētu nostiprināties attiecībā pret tās konkurentiem kartona tirgū."

Lietas dalībnieku argumenti

117 Ar savu ceturto pamatu, kas ietver vairākas daļas, Komisija apstrīd pārsūdzētā sprieduma 312. un 323. punktu. Tā vispirms norāda, ka veids, kādā Pirmās instances tiesa sagatavoja jautājumu par potenciālās konkurences nozīmi, noveda pie faktu sagrozīšanas. Atbilstoši Komisijas norādītajam iespējamā konkurence nav saistīta ar konkurējošām attiecībām starp uzņēmumiem, kas tiek uzskatīti par dominējošiem, un citiem uzņēmumiem, kuri ir aktīvi attiecīgajā tirgū. Konkrētais jautājums ir par to, vai iespējamās konkurences nozīmīga avota strukturāla izspiešana [no tirgus] ļauj dominējošam uzņēmumam vēl lielākā mērā izmantot jebkādus piespiedu pasākumus jo sevišķi attiecībā uz saviem klientiem un patērētājiem.

118 Komisija turpinājumā norāda, ka pārsūdzētā sprieduma 312. punktā divi minētie elementi, proti, iespējamās konkurences novēršana vai nozīmīga samazināšana un tas, ka uzņēmums, kura labā tiek īstenota koncentrācija, atbilstošajā tirgū jau ieņem acīmredzami dominējošu stāvokli, ir pietiekami, lai attaisnotu atzinumu, ka šāds stāvoklis tiks nostiprināts.

119 Komisija turklāt norāda, ka Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu tiesībās, noraidot Komisijas izvērtējumu PET patēriņa iespējamam pieaugumam jutīgu izstrādājumu iepildīšanai un balstoties vienīgi uz savu prognozi, atbilstoši kurai "šis pieaugums būs [..] acīmredzami daudz mazāks, nekā to paredz Komisija".

120 Visbeidzot, Komisija norāda, ka Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu tiesībās, pārsūdzētā sprieduma 316.–328. punktā neņemot vērā Komisijas argumentus par ietekmi uz cenām, kas sekotu *Sidel* izspiešanai [no tirgus], kā arī šī paša sprieduma 329.–332. punktā noraidot Komisijas secinājumu, ka koncentrācijas subjekts būtu mazāk nekā šobrīd *Tetra* ieinteresēts ieviest jauninājumus kartona sektorā.

121 *Tetra* norāda, ka pārsūdzētā sprieduma 312. punktā nav pieļauta kļūda tiesībās. Tā uzsver — saskaņā ar Regulu koncentrācija ir aizliedzama, ja tās rezultātā tiek izveidots vai nostiprināts dominējošs stāvoklis. Ņemot vērā to, ka, neapšaubāmi, dominējošs stāvoklis attiecas uz dominējoša uzņēmuma pozīciju attiecīgajā tirgū, proti — attiecībā pret tā konkurentiem, nav izprotams, kā Komisija var uzskatīt, ka dominējoša uzņēmuma dominējošu stāvokli var nodalīt no tā konkurentu stāvokļa tajā pašā tirgū.

122 Atbilstoši *Tetra* viedoklim apgalvot, ka divi pārsūdzētā sprieduma 312. punktā minētie faktori ir pietiekami, lai attaisnotu atzinumu, ka tiek nostiprināts dominējošs stāvoklis, kā to veic Komisija, ir līdzvērtīgi tam, kā noteikt *per se* noteikumu, saskaņā ar kuru jebkura iespējamās konkurences samazināšana vienmēr nostiprinās dominējošu stāvokli. Tomēr Regulas 2. panta 3. punkts prasa, lai tiktu pierādīts, ka koncentrācijas rezultātā dominējošs stāvoklis ne vien tiek nostiprināts, bet arī to, ka šīs nostiprināšanas rezultātā efektīva konkurence tiks būtiski traucēta. Nevienu no šiem diviem nosacījumiem nevar uzskatīt par izpildītu, it īpaši attiecībā uz gadījumu, kā šajā lietā, kurā attiecīgā iespējamā konkurence ir tāda, ko viens tirgus īsteno attiecībā pret otru — atšķirīgu, bet tuvu esošu tirgu.

123 Jebkurā gadījumā, Komisija apstrīdētajā lēmumā izvirza vairākus faktorus, un tādēļ tā nevar pārmest Pirmās instances tiesai to, ka šī tiesa pārsūdzētajā spriedumā analizējusi šos faktorus. Attiecībā uz iespējamo PET patēriņa pieaugumu *Tetra* atsaucas uz argumentāciju, ko tā jau šajā sakarā bija izvirzījusi.

124 Visbeidzot, attiecībā uz argumentiem par to, ka Pirmās instances tiesa nav apstiprinājusi Komisijas atzinumu par koncentrācijas ietekmi uz *Tetra* vēlmi cenu un jauninājumu jomā, *Tetra* norāda, ka Komisija kritizē Pirmās instances tiesas faktu izvērtējumu, kas ir ārpus Tiesas kontroles apelācijas sūdzības ietvaros.

Tiesas vērtējums par ceturto pamatu

125 Kā tas izriet no Regulas 2. panta 1. punkta, lai novērtētu koncentrācijas saderību ar kopējo tirgu, Komisija ņem vērā tādus elementus kā iesaistīto tirgu struktūra, faktiskā vai iespējamā konkurence no uzņēmumiem, iesaistīto uzņēmumu tirgus pozīcija un to ekonomiskais un finansiālais potenciāls, piegādātājiem un lietotājiem pieejamās alternatīvas, šķēršļi iekļūšanai tirgū, kā arī piedāvājuma un pieprasījuma tendences.

126 Tādējādi Pirmās instances tiesa pamatoti un, nepārkāpjot Regulas 2. punktu, pārsūdzētā sprieduma 312. punktā norādīja — tas apstāklis, ka iegūstošais uzņēmums atbilstošajā tirgū jau ieņem acīmredzami dominējošu stāvokli, lai arī ir svarīgs elements, kā atzīts apstrīdētajā lēmumā, pats par sevi nav pietiekošs, lai pamatotu secinājumu, ka iespējamās konkurences samazinājums, ar ko šis uzņēmums sastapsies, nostiprinās tā stāvokli.

127 Faktiski iespējamā konkurence, ko ražotājs rada izstrādājumiem, kuri ir aizvietojami attiecīgā tirgus segmentā, proti, šajā gadījumā konkurence, ko rada *Sidel* kā PET iepakojumu piegādātāja jutīgu izstrādājumu tirgus segmentā attiecībā uz aseptiskā kartona iepakojumu, ir tikai viens no faktoriem, kas ir jāņem vērā, lai novērtētu, vai

koncentrācija var izraisīt dominējošā stāvokļa nostiprināšanu. Šajā ziņā nevar izslēgt to, ka šo iespējamās konkurences samazināšanu var kompensēt ar citiem faktoriem, kā rezultātā jau dominējošā stāvoklī esoša uzņēmuma konkurences pozīcija paliek nemainīga.

128 No Pirmās instances tiesas veiktā lietas dalībnieku argumentu apkopojuma pārsūdzētā sprieduma 313.–320. punktā izriet — *Tetra* apstrīdēja pieņēmumu, ka koncentrācijas subjekta dominējošais stāvoklis aseptiskā kartona tirgū tiks nostiprināts, apgalvojot, ka jauninājumu trūkums kartona sektorā varētu sniegt būtiskas priekšrocības *Tetra* pašreizējiem konkurentiem kartona tirgū. Tādēļ Pirmās instances tiesa minētā sprieduma 323. punktā diskusiju un novērtējuma ietvaros par lietas dalībnieku argumentiem šajā sakarā varēja pamatoti apgalvot, ka Komisijas pienākums ir pierādīt, ka potenciālās konkurences samazināšana, ja tāda pastāv, nostiprinās *Tetra* dominējošo stāvokli attiecībā pret tās konkurentiem aseptiskā kartona tirgū.

129 Tādējādi Pirmās instances tiesa ir balstījusies uz *Tetra* konkurentu kartona tirgū — kas ir arī aktīvi PET tirgū — iespējamo reakciju, lai atspēkotu pārsūdzētā sprieduma 327. punktā izklāstīto Komisijas argumentu, ka *Tetra* pēc koncentrācijas īstenošanas būtu iedrošināta paaugstināt cenas aseptiskā kartona tirgū, un 330. punktā norādīto argumentu, ka koncentrācijas subjekts varētu nolemt samazināt [ieguldījumus] jauninājumos.

130 Tādējādi ceturtā pamata daļa, kurā Komisija norādīja, ka iespējamai konkurencei nav saiknes ar konkurences attiecībām starp uzņēmumiem, kas tiek uzskatīti par dominējošiem, un citiem uzņēmumiem, kas ir aktīvi attiecīgajā tirgū, nav atzīstama par pamatotu.

131 Ir jānorāda, ka Komisijas argumentācija attiecībā uz iespējamo PET patēriņa pieaugumu jutīgu izstrādājumu iepakošanai tika izvērtēta apelācijas sūdzības pirmā pamata ietvaros šī sprieduma 46. punktā, lai pārbaudītu, vai Pirmās instances tiesa pārkāpa EKL 230. pantu, nepiemērojot acīmredzamas kļūdas vērtējumā kritēriju un neievērojot izvērtēšanas iespējas, ko bauda Komisija attiecībā uz sarežģītiem faktiskiem un ekonomiskiem jautājumiem. Tā kā Komisija šī pamata daļā apstrīd Pirmās instances tiesas secinājumus iepriekš norādītajā jomā, ir jāatzīst, ka tiek apšaubīts šīs tiesas veiktais pierādījumu elementu izvērtējums, kas nav pakļauts Tiesas kontrolei apelācijas sūdzības ietvaros.

132 Tas pats attiecas uz pamata daļu, ar ko Komisija apstrīd pārsūdzētā sprieduma 316.–328. punktu un 329.–332. punktu, kuros Pirmās instances tiesa novērtēja Komisijas iesniegtos pierādījumu elementus par ietekmi uz cenām, ko radītu *Sidel* izspiešana [no tirgus] un koncentrācijas subjekta ierobežota vēlme ieviest jauninājumus kartona sektorā.

133 No visiem šiem apsvērumiem izriet, ka ceturtais pamats vienā tā daļā nav pieņemams un otrā daļā nav pamatots.

Par piekto pamatu

134 Savā piektajā pamatā Komisija norāda, ka Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi Regulas 2. panta 3. punktu, noraidot Komisijas secinājumus attiecībā uz dominējoša stāvokļa radīšanu SBM mašīnu tirgū.

Lietas dalībnieku argumenti

135 Komisija norāda, ka Pirmās instances tiesas secinājums pārsūdzētā sprieduma 307. punktā, atbilstoši kuram "[apstrīdētais] lēmums juridiski atbilstošā veidā nepierāda, ka līdz 2005. gadam koncentrācijas subjekts varētu iegūt dominējošu stāvokli zemas un augstas ražības mašīnu tirgū", ir balstīts uz tādām kļūdām tiesībās, kas ir kritizētas iepriekšējo pamatu ietvaros, proti, SBM mašīnu nejutīgiem izstrādājumiem un alum iekļaušana tajā pašā tirgū, kurā ir SBM mašīnas jutīgiem izstrādājumiem, kā arī konstatējumu, ka *Tetra* apņemšanās nesaistīt minēto mašīnu pārdošanu ar kartona izstrādājumu pārdošanu ir uzskatāma par pietiekamu. Savas argumentācijas nobeigumam Komisija uzskata, ka ir jānorāda Pirmās instances tiesas pieļautās kļūdas attiecībā uz dominējošā stāvokļa izveidošanu SBM mašīnu tirgū.

136 Attiecībā uz zemas ražības SBM mašīnām Komisija vispirms norāda, ka Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā dažus apstrīdētajā lēmumā norādītos atbilstošos faktorus, tādus kā *Sidel* tirgus daļas pieaugums (šī lēmuma motivācijas daļas 266. punkts) un tūlītēja tās pozīcijas nostiprināšana, apvienojot, no vienas puses, tās vadošo pozīciju ieņemtās tirgus daļas nozīmē un, no otras puses, finansiālo potenciālu, pārdošanas tīklu, izveidoto pārākumu aseptiskā iepakojuma jomā, pirmā soļa priekšrocības attiecībā uz kartona iepakojuma sektora klientiem un *Tetra* jau ieņemto dominējošo stāvokli šajā sektorā (minētā lēmuma motivācijas daļas 376.–387. punkts).

137 Turklāt Komisija norāda, ka Pirmās instances tiesa ir balstījusies uz faktu elementiem, kam trūkst atbilstības [attiecīgajam jautājumam]. Tādējādi neatbilstošs ir zemas ražības SBM mašīnu nejutīgu izstrādājumu iepakošanai svarīgums, ja Komisijas ierosinātā tirgus definīcija ir pieņemama. Tāpat nav atbilstošs Pirmās instances tiesas apstiprinājums pārsūdzētā sprieduma 279. punktā, atbilstoši kuram "nozīmīga SBM mašīnu daļa, ko izmanto jutīgu izstrādājumu iepakošanai, ļoti iespējams, attieksies uz zemas ražības mašīnām", lai novērtētu to, vai *Tetra* varētu

izmantot savu dominējošo stāvokli kartona iepakojuma sektorā, lai iegūtu dominējošu stāvokli zemas ražības SBM mašīnu sektorā.

138 Attiecībā uz augstas jaudas mašīnām Komisija norāda, ka Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā atbilstošos faktorus un, jo sevišķi pārsūdzētā sprieduma 284. punktā — *Sidel* tirgus daļas pieaugumu, ko radītu paziņotā koncentrācija. Tā arī norāda, ka Pirmās instances tiesa nepamatoti ņēma vērā iespējamību, ka PET patēriņa pieaugums jutīgu izstrādājumu [iepakošanai] var būt zemāks par prognozēs paredzēto līmeni, kā arī iespējamību, ka klienti, kuri ražo jutīgus izstrādājumus, drīzāk varētu pāriet uz ABP, nevis uz PET, lai gan šie faktori ir neatbilstoši, lai noteiktu, vai *Tetra* baudīs pirmā soļa priekšrocības attiecībās ar klientiem, kuri izvēlēsies PET.

139 Tāpat attiecībā uz klientiem, kuri pāriet no [izstrādājumu] iepildīšanas stikla [iepakojumā], Pirmās instances tiesas argumentācijā nav pievērsta uzmanība noteiktiem elementiem un tiek sagrozīti fakti. No vienas puses, Pirmās instances tiesa, faktiski, neņēma vērā to, ka klienti, kuri iegādājas stikla iepakojumu, tikai ļoti retos gadījumos iepilda izstrādājumus vienīgi šī materiāla [iepakojumā]. No otras puses, Pirmās instances tiesa kļūdaini pasniedz faktus, apliecinot, ka *Tetra/Sidel* konkurenti stikla iepakošanas sektorā baudīs pirmā soļa priekšrocības, jo, šādi rīkojoties, tā nav ņēmusi vērā faktu, ka stikla un skārda bundžu [iepakojuma] iekārtu piegādātājiem nav ciešas un pastāvīgas saiknes ar dzērienu ražotājiem, jo gandrīz visu stikla un skārda bundžu iepakojumu izgatavošanu veic pārveidotāji.

140 Attiecībā uz konkurentu stāvokli Komisija apgalvo, ka Pirmās instances tiesa sagrozīja apstrīdēto lēmumu, pārsūdzētā sprieduma 294. punktā nospriežot, ka šis lēmums nesatur atbilstošu analīzi par konkurenci augstas ražības mašīnu tirgū, ar ko sastapsies *Sidel*, un nenovērtēja konkurenci, ko rada šī uzņēmuma trīs galvenie konkurenti. Atbilstoši Komisijas norādītajam minētajā lēmumā ietverta detalizēta analīze par koncentrācijas subjekta un tā konkurentu relatīvo pozīciju, jo sevišķi tā

motivācijas daļas 232.–248., 293.–300., 303.–310. un 369.–387. punktā. Turklāt Pirmās instances tiesas faktu konstatējumam trūkst precizitātes, jo tā, no vienas puses, apliecina, ka konkurents *SIG* bauda priekšrocības, jo ir aktīvs lejteces presformu (*aval des présformes*) tirgū, lai gan saskaņā ar Komisijas norādīto tas nedarbojas šajā tirgū kā presformu piegādātājs, kurš piedāvātu savus izstrādājumus uzņēmumiem, kuri izmanto PET [iepakojumu] pildīšanai [pudelēs], kā arī, no otras puses, ka *SIG* bauda pirmā soļa priekšrocības, pateicoties savai darbībai stikla sektorā, lai gan šis uzņēmums izgatavo mašīnas un nedarbojas stikla pudeļu lejteces presformu tirgū.

141 Visbeidzot, Komisija norāda, ka Pirmās instances tiesas konstatējumā pārsūdzētā sprieduma 305. punktā, atbilstoši kuram "atzinums par pārveidotāja atkarību no *Sidel* nav pārliecinošs", kas balstīts vienīgi uz "pastāvošās konkurences pašreizējo līmeni", nav ietverta skaidra vai pietiekama argumentācija, lai šajā ziņā atspēkotu Komisijas sagatavoto sarežģīto vērtējumu apstrīdētā lēmuma motivācijas daļas 303.–310. punktā.

142 *Tetra* norāda, ka dažādā, acīmredzami savstarpēji neatbilstīgā Komisijas formulētā kritika tās piektajā pamatā nav atzīstama par pieņemamu divu iemeslu dēļ. No vienas puses, Komisija izvirza elementus, kas nebija minēti apstrīdētajā lēmumā, un, no otras puses, tā tieši apstrīd Pirmās instances tiesas veikto faktu izvērtējumu.

Tiesas vērtējums par piekto pamatu

143 Komisijas izvirzīto argumentu novērtējums liecina, ka lielākā to daļa attiecas uz Pirmās instances tiesas pierādījumu elementu novērtējumu, kas apelācijas sūdzības

ietvaros nav pakļauti Tiesas kontrolei. Minētais attiecas uz gadījumu, kad Komisija pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā nav ņēmusi vērā dažus elementus, ko Komisija uzskatīja par atbilstošiem, vai arī ņēma vērā citus elementus, ko Komisija uzskatīja par neatbilstošiem, neatkarīgi no tā, vai tas attiecas uz zemas vai augstas ražības SBM mašīnām vai arī uz jautājumu par to klientu ņemšanu vērā, kuri pārtrauc stikla iepakojuma izmantošanu.

144 Ar citiem piektā pamata aizstāvībai izvirzītajiem argumentiem Komisija tieši apstrīd Pirmās instances tiesas veiktu faktu atzīšanu vai izvērtēšanu. Minētais it īpaši attiecas uz argumentāciju saistībā ar *Tetra/Sidel* konkurentiem stikla iepakojumam vai konkurenta *SIG* pozīcijas analīzi.

145 Attiecībā uz apgalvoto apstrīdētā lēmuma sagrozīšanu, kas veikta pārsūdzētā sprieduma 294. punktā, ir jāatzīst, ka Komisija nav norādījusi nevienu precīzu šī lēmuma motivācijas daļas punktu, kura saturu Pirmās instances tiesa būtu sagrozījusi, un ka patiesībā šis arguments attiecas uz Pirmās instances tiesas veikto faktu un pierādījumu elementu izvērtēšanu.

146 Visbeidzot, attiecībā uz secinājumu par argumentu pamatojuma trūkumu pārsūdzētā sprieduma 305. punktā, atbilstoši kuram pārveidotāju atkarība no *Sidel* nav pārliecinoši noteikta, ir pietiekami atzīt, ka Pirmās instances tiesa šo izvērtējumu ir kodolīgi, bet pietiekami apjomīgi motivējusi šī paša 305. punkta pēdējā teikumā.

147 No šiem apsvērumiem izriet, ka piektais pamats vienā tā daļā nav pieņemams un otrā daļā nav pamatots.

Secinājums

148 Tā kā neviens Komisijas izvirzītais pamats savas apelācijas sūdzības atbalstam nav pieņemams, apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Par tiesāšanās izdevumiem

149 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā *Tetra* ir prasījusi piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs, tad jāpiespriež Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) Eiropas Kopienu Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]